

Europejski Przewodnik

**Najlepsze praktyki dotyczące
wykorzystania teatru i dramy
jako narzędzi metodologicznych**

Spis treści

• Wprowadzenie	3
• Francja	4
• Zawody przed sądem.....	4
• Teatr Forum	7
• Monodram.....	9
• Opowieść z historyjek.....	11
• Włochy.....	12
• Obywatelski teatr społeczny	12
• Terapia teatrem i doradztwo oparte na teatrze.....	16
• Teatr Uciśnionych w Gwatemali.....	19
• Mury	23
• Polska.....	30
• Perspektywy. Ja na zmieniającym się rynku pracy.....	30
• Teatr łączy pokolenia.....	32
• Moja Nowa Droga.....	35
• Dramowa Akademia Wolontariacka.....	38
• Portugalia	40
• Sztuka dramatyczna, jako forma zapobiegania znęcaniu się	40
• Teatr jako metoda nauczania o właściwościach produktów odżywczych.....	42
• Animacja i Udział w Forach: Studium Przypadku w Famalicão da Serra	43
• Młodzież i Teatr Uciśnionych: (od)budowanie obywatelskości, (od)budowanie przyszłości....	46
• Szkocja	49
• Taniec dla Wszystkich.....	49
• Pisząc na scenę	52
• Prince Trust Glasgow Clyde	53
• Projekt miasta Glasgow dotyczący osób bezdomnych.....	56



Erasmus+

Publikacja sfinansowana z funduszy Komisji Europejskiej w ramach programu Erasmus+. Nr projektu:2014-1-PL01-KA204-003034

Publikacja została zrealizowana przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej. Publikacja odzwierciedla jedynie stanowisko jej autorów i Komisja Europejska oraz Narodowa Agencja Programu Erasmus+ nie ponoszą odpowiedzialności za jej zawartość merytoryczną.

PUBLIKACJA BEZPŁATNA

<http://actingup.eu/>



Wprowadzenie

Projekt ACTING UP ma na celu zaangażowanie uczących się dorosłych (zwłaszcza tych o niskich kwalifikacjach, z mniejszymi szansami na rynku pracy) do kontynuowania kształcenia poprzez wykorzystanie technik teatralnych i szkolenie umiejętności w tym zakresie, aby pomóc im w znajdowaniu odpowiednich ścieżek kształcenia i zatrudnienia. ACTING UP zapewni specjalistów, takich jak trenerów, doradców, specjalistów pracy socjalnej i pozostałą kadrę nauczycielską specjalizującą się pracy z osobami w trudnej sytuacji i niskow kwalifikowanymi, specjalistów w metodologii, posiadających praktyczne umiejętności, jak wykorzystać techniki teatralne żeby motywować swoich beneficjentów, aby pomóc im w znalezieniu własnych ścieżek kariery, angażując się w uczenie się przez całe życie.

Na początkowym etapie partnerzy projektu z Francji, Włoch, Polski, Portugalii i Szkocji prowadzili działalność badawczą, aby przygotować grunt dla rozwoju, adaptacji i pilotowania metodologii projektu ACTING UP. Ten Europejski Przewodnik na temat najlepszych praktyk w korzystaniu z teatru jako narzędzia metodologicznego został opracowany w celu ułatwienia dalszej realizacji. Raport przedstawia przegląd dobrych praktyk w zakresie wykorzystania technik dramatycznych i teatralnych w pięciu krajach europejskich zaangażowanych w projekt ACTING UP. Każdy z partnerów podał cztery przykłady najlepszych praktyk w zakresie wykorzystywania teatru we wspieraniu nauczania dorosłych zagrożonych wykluczeniem społecznym (w tym więźniów, osób długotrwale bezrobotnych, o niskich kwalifikacjach). Wynikiem tego działania jest Europejski Przewodnik na temat najlepszych praktyk w korzystaniu z teatru jako narzędzia metodologicznego.



Niniejszy materiał szkoleniowy, opracowany przez zespół projektu Acting Up, jest objęty [Międzynarodową Licencją Creative Commons 4.0 – Uznanie autorstwa – Użycie niekomercyjne – Na tych samych warunkach 4.0 Międzynarodowe \(CC BY-NC-SA 4.0\)](#)



Francja



Zawody przed sądem



TYTUŁ	Zawody przed sądem (Jobs on Trial)
MIEJSCE	Narzędzie wykorzystywane głównie we Francji i Quebecu
ORGANIZACJA/ INSTYTUCJA	<i>Praktyka stworzona w Quebecu</i> Denis Pelletier, Charles Bujold et Gilles Noiseux w 1974 w ramach podejścia "Aktywizacji rozwoju osobistego i zawodowego" (PvdA). Narzędzie to jest wykorzystywane przez różne ośrodki szkoleniowe we Francji i Kanadzie oraz sieci GRETA z Dolnej Normandii.
DANE KONTAKTOWE	GIP FCIP de Basse Normandie 168 Rue Caponière, 14000 Caen France +33 231301571 Cafoc.europe@ac-caen.fr http://jobsontrial.weebly.com/
GRUPA DOCELOWA/ KONTEKST	Projekt "Zawody przed sądem" to symulacja procesu, gdzie zawodnik jest oskarżony o niewystarczającą atrakcyjność w kontekście tworzenia prawdziwej polityki równości szans. Jest to działalność pedagogiczna dająca beneficjentom możliwość nawiązania kontaktu w kwestii zatrudnienia oraz świata pracy i w związku z tym. Kładzie nacisk na aktywne wyrażenie siebie, jako krok do przodu w kierunku doradztwa zawodowego. Wyzwaniem nie jest odegranie procesu sądowego, ale stworzenie okazji do przedstawienia argumentów i wymiany poglądów. Narzędzie to jest wykorzystywane w ścieżkach dydaktycznych dotyczących poradnictwa i obejmuje około 15 beneficjentów.
ZAWARTOŚĆ/EFEKTY KSZTAŁCENIA	Celem kursu jest przede wszystkim zainspirowanie uczestników do podjęcia pracy w handlu, które jest głównym przedmiotem rozważań. Kurs powinien rozwiązać uprzedzenia dotyczące zatrudnienia i rozwinąć świadomość na temat równości płci. Cele można przedstawić jako: <ul style="list-style-type: none"> 👤 Odkrycie przed uczestnikami nierozważanych propozycji zatrudnienia dzięki sposobom ułatwiającym adaptację. 👤 Umożliwienie uczestnikom poszerzania horyzontów i skonfrontowania swoich wyobrażeń (zawodowych i społecznych) na temat określonej branży, zawodu lub pracy. 👤 Uświadomienie uczestnikom subiektywizmu wyborów i prezentacji. 👤 Rozwijanie świadomości tej właśnie subiektywności wyborów i przedstawień. 👤 Zachęcenie do zastanowienia się nad mniej widocznymi aspektami transakcji z pozoru nieatrakcyjnych. 👤 Rozpowszechnianie wiedzy, możliwości i miękkich kompetencji, które można uzyskać, aby wspomóc typową ścieżkę poradnictwa zawodowego. 👤 Budowanie poczucia własnej wartości, poprzez podjęcie wspólnej działalności z profesjonalistami, ekspertami, pracodawcami i innymi zainteresowanymi stronami. 👤 Pokonanie uprzedzeń związanych z płcią.

<p>OPIS PROCESU</p>	<p>Grupowa technika wymaga pierwszej fazy poprzedzającej "rozprawę sądową". Ta wstępna faza pozwoli na:</p> <ul style="list-style-type: none"> 🗣️ Prezentację działalności uczestnikom, tak, aby uchwycili wszystkie aspekty (symulowane badanie nieznanych aspektów wymiany handlowej, w tym aspektu płci). 🗣️ Badanie przez grupę wybranej sfery aktywności handlowej. To wstępne dochodzenie ma pierwszorzędne znaczenie dla zaangażowania beneficjentów. Im głębszy wgląd w zagadnienie, tym lepiej rokowało to będzie dla późniejszej sesji, skutkując dużą ilością argumentów i przykładów. <p>Ustanowienie zespołu:</p> <p>W fazy przygotowawczej, sesja wymaga powołania kilku grup "aktorek" i "aktorów", aby stworzyć struktury jak najbardziej zbliżone do rzeczywistych w rozprawie sądowej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ława sędziowska prezentuje sprawę dotyczącą działalności handlowej lub pracy, która jest nieatrakcyjna i nadzoruje tok postępowania 2. Strona prywatna lub prokuratorzy, którzy znajdują wady pracy i małą dbałość o aspekt równości płci. Bardzo często rolę tę odgrywają uczestnicy, co zwykle wypada bardzo korzystnie, szczególnie, jeśli była dobrze przepracowana faza wstępna 3. Adwokaci i oskarżeni: grupa ta składa się z profesjonalistów z branży i specjalistów od kształcenia zawodowego. Obrona musi dostarczyć dowodów, że handel ma jednak swoje zalety i może być atrakcyjny zarówno dla mężczyzn jak i kobiet. Będzie to okazja do zaprezentowania zawodu poprzez swoje wartości, innowacyjność oraz rozwiązać uprzedzenia i stereotypy 4. Ława przysięgłych będzie analizować argumenty i dostarczyć wniosków wyciągniętych z rozprawy, akcentując różnice pomiędzy wyobrażeniami o handlu a rzeczywistością. Będą one kończyły się werdyktem kierowanym do ławy sędziowskiej o sytuacji działalności handlowej (na przykład: czy oskarżony spełnia wszystkie kryteria, co do równości płci? Albo: czy skarżący może udowodnić, że postęp w jakiejś dziedzinie powinien być dokonany? 5. Sekretarze: raportują co zostało powiedziane (zalety/wady) 6. Reporterzy: robią zdjęcia z kluczowych momentów dla dalszego raportowania i wykorzystania. 7. Recepcja: ta grupa jest odpowiedzialna za przyjmowanie publiczności, przedstawicieli firm, prokuratorów i adwokatów, jak i ławy przysięgłych. <p>Obrady:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zorganizowanie uczestników przez grupę recepcyjną (10 minut) 2. Prezentowanie sprawy i reszty uczestników przez ławę sędziowską, oraz, w razie potrzeby, przedstawienie przebiegu postępowania (10-15 minut). 3. Argumenty za i przeciw. Strona prywatna (powództwo prywatne) przedstawiają negatywne aspekty i krytykę w stosunku do handlu, a adwokaci przedstawiają argumenty temu przeciwnie. Wszystkie argumenty są przedstawiane na tablicy przez sekretarza grupy (20
----------------------------	---







	<p>minut).</p> <ol style="list-style-type: none"> Oskarżeni oddalają się przygotować linię obrony (20 minut). Powrót oskarżonych - oskarżeni odpierają zarzuty i starają się przekonać słuchaczy o zaletach handlu, w tym w aspekcie równości płci. (30 minut) - adwokaci wygłaszają końcowe mowy. Ława przysięgłych bardzo uważnie słucha argumentów, robiąc na bieżąco notatki z obrad. Po zapytaniu o zgodę ławy sędziowskiej, ława przysięgłych może zadać pytania uzupełniające. Po zebraniu wszystkich faktów, ława przysięgłych naradza się (15-20 minut). Ława przysięgłych wydaje werdykt końcowy. Celem nie jest ogłoszenie zwycięzcy, ale zawarcie w tym werdykcie w skrócie wszystkich elementów rozważanych podczas rozprawy: rozwoju handlu, ewentualnie wysiłki które można by było jeszcze podjąć ... itd. Racje wszystkich zainteresowanych stron powinny być tu omówione, aby dać odczuć sens zaangażowania w postępowanie (15 minut). Ława sędziowska zamyka posiedzenie. <p>Uwaga: Wyrok zawsze uniewinnia oskarżonych.</p>
WYMAGANE ZASOBY	<p>Czas: około 2.5 godziny</p> <p>Pomieszczenie: sala lekcyjna</p> <p>Sprzęt: potrzebny do zasymulowania sali sądowej</p> <p>Personel: trenerzy, doradcy zawodowi</p>
OCENA	<p>Metodologia nie ma własnych metod oceniania. Całkowity okres szkolenia (w tym czas samego przedstawienia jest analizowany).</p>






TYTUŁ	Teatr Forum
MIEJSCE	Narzędzie stosowane jest na całym świecie, w naszej sieci jest używane w Dives sur Mer, Francja
ORGANIZACJA/INSTYTUCJA	Teatr Forum to rodzaj teatru stworzonego przez wpływowego praktyka Augusto Boala w ramach tego, co nazywa "Teatrem uciśnionych". Technika ta jest stosowana na całym świecie, także w sieci GRETA
DANE KONTAKTOWE	GRETA Network of Lower Normandy Cafoc.europe@ac-caen.fr +33 231301571
GRUPA DOCELOWA/KONTEKST	Boal stworzył Teatr Forum jako platformę nauczania, po to aby zmienić swój świat. Początkowo stosowany dla radykalnych ruchów społecznych w edukacji i jest obecnie wykorzystywany w różnych sytuacjach, dla różnych grup docelowych. Jest przeznaczony dla ludzi wrażliwych, z niepowodzeniami na niwie zawodowej i społecznej, osób niepełnosprawnych, osób z problemami analfabetyzmu i zdolności do nauki. Podejście to powinno być włączone w proces poprawy samooceny i rozwoju zaufania w określonej ścieżce integracyjnej.
ZAWARTOŚĆ/EFEKTY KSZTAŁCENIA	Boal stworzył Teatr Forum jako platformę uczenia, tego jak zmienić swój świat. Ma ona na celu: <ul style="list-style-type: none"> 🎭 Poprawę sytuacji osobistej i wyobrażenia o sobie samym, rozwój pewności siebie i poczucia własnej wartości dzięki uczestnictwie w przedsięwzięciu teatralnym. 🎭 Walkę z presją i przekształcenie społeczeństwa, które rodzi tą presję. 🎭 Zwalczanie wszelkich form ucisku klasowego, rasizmu, seksizmu i wszelkiego rodzaju dyskryminacji. 🎭 Pokazuje ludziom, którzy przeszli przez różne niepowodzenia w życiu społecznym i zawodowym oraz przez to brak im pewności, że są w stanie wpływać na zachowania i sposób myślenia innych ludzi. Słowo "uciskani" jest używane w znaczeniu, że on/ona, którzy utracili prawo do wyrażania jego/jej woli i potrzeb i są zredukowani do stanu posłusznych wykonawców cudzych poleceń.
OPIS PROCESU	Cały proces trwa 4 dni. Jest on podzielony na 3 aktywności. <ul style="list-style-type: none"> 🎭 Gry i ćwiczenia z użyciem 5 zmysłów: uczestnicy poznają siebie, stają się bardziej pewni siebie w swojej grze aktorskiej. 🎭 Teatr obrazu: Uczestnicy pracują nad różnymi obrazami, tworzonymi z własnych ciał (autorzeźba) 🎭 Teatr Forum: Uczestnicy pracują na scenie i występują przed publicznością. Technika ta łączy podejścia indywidualne i zbiorowe. Uczestnicy przedsięwzięcia decydować się będą na pracę nad konkretnym rodzajem "ucisku". Będą tworzyć scenki na ten temat i będą je odgrywać. Sceny są wykonywane pierwszy raz przed publicznością, a następnie są odtwarzane po raz drugi, z jej udziałem. Technika opiera się na interakcji między aktorami, wcielającymi się w prześladowców i "wizów-aktorów", którzy próbują obalić ucisk za pomocą jakiejś metody, niepoddanej przez aktorów. W czasie drugiego wystąpienia, każdy z widzów ("wiz-aktor") może krzyknąć "Stop!" i zająć miejsce "uciskanego", pokazując, jak mogą zmienić sytuację i sprowokować inny wynik scenki. Kilka alternatyw może być

	<p>badane przez różnych widzów-aktorów. Pozostali aktorzy pozostają w swoich rolach, improwizując odpowiedzi. Koordynator (Dżoker) jest niezbędny dla organizacji komunikacji między aktorami a publicznością. Strategia przełamuje bariery między wykonawcami a publicznością, stawiając ich na równi pod względem znaczenia. Umożliwia uczestnikom wypróbowanie kierunków działań, które mogą mieć zastosowanie w życiu codziennym.</p>
WYMAGANE ZASOBY	<p>Całe przedsięwzięcie zabiera 4 lata, ostatni rok to czas przedstawień.</p> <ul style="list-style-type: none"> 🎤 Sala do ćwiczeń 🎤 Jeśli to możliwe, sala teatralna lub podobna 🎤 Trenerzy znający technikę
OCENA	<p>Metodologia nie ma własnych metod oceniania. Całkowity okres szkolenia (w tym czas samego przedstawienia jest analizowany).</p>
ZDJĘCIA	<div style="display: flex; justify-content: space-around;">   </div>







TYTUŁ	Monodram: <i>“Człowiek o purpurowej skórze i inne historie”</i> wg Victora Guilberta
MIEJSCE	Caen, France
ORGANIZACJA/ INSTYTUCJA	GIP-FCIP i Teatr Passerelle, narzędzie opracowane w ramach projektu ESF "Walka z dyskryminacją" projekt
DANE KONTAKTOWE	GIP FCIP de Basse Normandie 168 Rue Caponière, 14000 Caen France +33 231301571 Cafoc.europe@ac-caen.fr http://passerelles-theatre.fr/site/theatre-en-entreprise/
GRUPA DOCELOWA/ KONTEKST	To narzędzie może być używane w różnych instytucjach publicznych i prywatnych, w szczególności w ośrodkach szkoleniowych i centrach zatrudnienia. Za pomocą tego narzędzia podnosić można świadomość na temat dyskryminacji wśród pracowników, trenerów, pracowników socjalnych.
ZAWARTOŚĆ/EFEKTY KSZTAŁCENIA	To narzędzie umożliwia wzmocnienie zespołu w pokonaniu przeszkód komunikacyjnych. Jest to zarówno indywidualne jak i grupowe podejście, pozwalające wyrazić swoje uczucia i zrozumieć uczucia i myśli innych. Poprzez techniki relaksacji i koncentracji, publiczność zdobywa lepszą kontrolę nad stresem i jest w stanie lepiej wyrazić swoje myśli.
OPIS PROCESU	<p>Monodram akcentuje każdą formę dyskryminacji. Poprzez humor, profesjonalny aktor podkreśla sytuacje rzeczywiste i powszechne. Prowadzi publiczność do zastanowienia się nad stereotypami. Proces jest podzielony na 5 faz:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Początek sesji Na początku aktor i trenerzy dyskutują z publicznością, aby pozwolić im poczuć się komfortowo. 2. Monodram “Człowiek o purpurowej skórze i inne historie” Aktor w ujęciu humorystycznym prezentuje następujące przypadki ewentualnej dyskryminacji w miejscu pracy: <ul style="list-style-type: none">  Bezrobocie  Cięża  Płeć  Religia  Wiek  Pochodzenie etniczne 3. Techniki relaksacyjne Aby ułatwić debatę, trenerzy używają technik relaksacyjnych w kontakcie z uczestnikami. To pomaga widzom poczuć się komfortowo i stać się otwartymi na dyskusję. 4. Debata nad monodramem Pod koniec spektaklu, widzowie są zapraszani do debaty, żeby zebrać swoje odczucia dotyczące historii odtwarzanych podczas monodramu. 5. Ramy prawne Publiczność jest poddana oddziaływaniu pedagogicznemu bazującemu na historiach ze sztuki; trenerzy pomagają im

	zrozumieć, dlaczego rozgrywane scenki pokazują dyskryminację. Trenerzy prezentują bezpośrednie i pośrednie zjawiska dyskryminacji oraz przedstawiają ramy prawne oraz działania, które powinny być podjęte oraz instytucje, które mogą interweniować w przypadkach dyskryminacji.
WYMAGANE ZASOBY	Czas: pół dnia  aktor  trenerzy specjalizujący się w zwalczaniu dyskryminacji  sala ćwiczeń
OCENA	W tej chwili narzędzie to nie ma metod oceniających, jeżeli jest wykorzystywane w większym cyklu, może być oceniane razem z nim.



Opowieść z historyjek




TYTUŁ	“Les contes de faits” (“Opowieść z historyjek”)
MIEJSCE	FRANCE – SEES (Dolna Normandia)
ORGANIZACJA/ INSTYTUCJA	Projekt prowadzony przez LE GRETA Sud-Normandie i finansowany przez region (z różnymi partnerami, takimi jak teatry, stowarzyszenia pisarzy i domy spokojnej starości)
DANE KONTAKTOWE	GRETA SUD-NORMANDIE FLERS Cafoc.europe@ac-caen.fr +33 231301571
GRUPA DOCELOWA/ KONTEKST	Jest przeznaczony dla ludzi wrażliwych, z niepowodzeniami na niwie zawodowej i społecznej, osób niepełnosprawnych, osób z problemami analfabetyzmu i zdolności do nauki. Podejście to powinno być włączone w proces poprawy samooceny i rozwoju zaufania w określonej ścieżce integracyjnej.
ZAWARTOŚĆ/EFEKTY KSZTAŁCENIA	Celem przedsięwzięcia jest wzmocnienie pozycji i postrzegania samego siebie, wzmocnienie pewności siebie i poczucia własnej wartości dzięki zaangażowaniu w inicjatywę teatralną. Pomaga zwiększyć świadomość potencjału ludzkiego, zamieniając widzów spektaklu w którym uczestniczą, w aktorów którzy go tworzą. Uczestnicy szkolenia odkryją w sobie umiejętności pozwalające na udział w przedstawieniu i kształtowaniu reakcji innych widzów. Chodzi o to, aby pokazać ludziom, którzy przeszli przez różnych niepowodzenia w życiu społecznym i zawodowym, a tym samym cierpiącym na brak pewności siebie, że są w stanie wpłynąć na zachowania i sposób myślenia innych ludzi poprzez sztukę dramatyczną.
OPIS PROCESU	Kursanci musieli pracować nad swoimi kompetencje w posługiwaniu się językiem ojczystym, jako że spędzali czas na rozmowach ze starszymi ludźmi z domu spokojnej starości, na rozmowach o ich życiu, o czasach kiedy byli młodzi. Pytali o historie, które miały miejsce dawno temu. Następnie uczestnicy musieli napisać nową historię na bazie wysłuchanych anegdot, więc rozwijali swoje umiejętności pisarskie. Stworzyli historię zatytułowaną "Życie Sergio" na podstawie tych opowieści. Rozwinęli umiejętności w przystosowaniu tej historii do wystawienia w teatrze. Stworzyli oprawę teatralną i marionetki, aby opowiedzieć tę historię. Używali również techniki teatru cieni. Ćwiczyli i pracowali nad ruchami scenicznymi oraz dykcją. Po kilku próbach, odegrali swoje przedstawienie przed różnymi grupami odbiorców.
WYMAGANE ZASOBY	 reżyser  źródło historii (gawędziarz)  sala wykładowa  sala na próby
OCENA	Metodologia nie ma własnych metod oceniania. Całkowity okres szkolenia (w tym samo przedstawienie jest analizowane).



Włochy



Obywatelski teatr społeczny

TYTUŁ	Teatro sociale di cittadinanza – Laboratorio di espressività teatrale, musicale, corporea Spettacolo (Obywatelski teatr społeczny – Warsztaty na temat teatru, muzyki, sztuki ekspresji ciała)
MIEJSCE	Włochy, Bari
ORGANIZACJA/ INSTYTUCJA	Associazione Sportiva Culturale Europa associazione di promozione sociale ONLUS, finansowane przez Inicjatywę Równościową
DANE KONTAKTOWE	Via Lepore Il Tratto n°15, 70128 Bari asceuropa@gmail.com sabrimanu78@gmail.com www.asceuropa.it 0039 080 5306320
GRUPA DOCELOWA/ KONTEKST	Projekt skierowany był do ściśle określonej grupy docelowej, kobiet żyjących w Enzitetto, szczególnie zdegradowanej dzielnicy Bari. Liczba uczestników była określona na dwanaście osób. Podobnie jak kobiety z Enzitetto, odbiorcami projektu może być każda grupa dotknięta przez los ludzi, często z trudnościami komunikacyjnymi i zwykle niekomfortowo czujących się w tradycyjnych ścieżkach edukacyjnych/szkoleniowych. Powinny być tu użyte innowacyjne metody, za pomocą których jesteśmy w stanie podnieść poziom zainteresowania, bezpośrednio zaangażować uczestników i zobowiązać ich do realizacji wyznaczonego celu. Celem projektu było zbliżenie się do tych kobiet, często ofiar przemocy i segregacji, aby wprowadzić je na ścieżki edukacyjne prowadzące do ich społecznej integracji i podniesienia samoświadomości.
ZAWARTOŚĆ/EFEKTY KSZTAŁCENIA	Beneficjenci (marginalizowane kobiety, często ofiary przemocy domowej) były zachęcane aby mówić o sobie (techniki narracji i autobiografii). Mogłyby wtedy oddziaływać na swoje życie poprzez wyobraźnię i inwencję, a jednocześnie zdobywać wiedzę razem z innymi ludźmi:  umiejętności życiowe: jak pokonać przeszkody razem  umiejętności społeczne: jak współpracować w grupie i być współodpowiedzialnym za wynik końcowy (celem była tutaj wydajność działań)  umiejętność pracy: zaangażowanie w zadania, dyscyplinę oraz samokontrolę Wywiady zarejestrowane na początku i na końcu ścieżki, pokazują wartość teatru społecznego dla celów edukacyjnych i motywacyjnych. Doświadczenie przyczyniło się do rozwoju osobistego kobiet, dowartościowania, uznania własnych umiejętności osobistych, integracji społeczności.
OPIS PROCESU	Podejście do beneficjentów było bardzo ostrożne, ponieważ kobiety były bardzo podejrzliwe i nieśmiałe wobec instytucji społecznych i trenerów. Dlatego wybrana grupa podmiotów (nauczycieli, trenerów, organizatorów społecznych, doradców zawodowych, ekspertów teatralnych) metodą

	<p>ankietowania z wykorzystaniem swojej wiedzy tematycznej do projektowania stosownego podejścia do mieszkańców Enziteto. Celem było rozpoczęcie ścieżki motywacyjnej poprzez innowacyjne narzędzia wzmacniające pozycję, takie jak teatr, który ma rzeczywiście unikalną zdolność w dawaniu ludziom możliwości wyrażania siebie poprzez twórcze doświadczenie.</p> <p>W projekcie Enziteto, teatr społeczny był używany jako narzędzie do zbliżenia się do szczególnie zagrożonej grupy docelowej i nawiązania z nią komunikacji. Etapy i metody serwowane przez zarządzających procesem doprowadziły do tego, że kobiety mówiły o sobie (techniki narracji i autobiografii), a poprzez to zaczęły oddziaływać na swoje życie poprzez wyobraźnię i inwencję.</p> <p>Warsztaty stanowią realizację tego projektu w następujących fazach:</p> <ul style="list-style-type: none"> 🎭 podniesienie zainteresowania teatrem lalek poprzez demonstrację, która zostanie następnie poddana dyskusji wśród uczestników oraz związana z krótkim wyjaśnieniem na temat doboru materiałów, tworzenie scenariusza, lalek i ich animacji 🎭 podział uczestników na grupy wiekowe i oparte na zainteresowaniach 🎭 wybranie najbardziej odpowiednich materiałów, w tym tych pochodzących z recyklingu (na przykład butelek plastikowych, kapsli, itp.) 🎭 wybór rodzaju opowieści i postaci do opisanie 🎭 synchroniczny etap budowy, animacji i sporządzania dekoracji 🎭 próby animacji gagów, żartów i przekazów 🎭 przedstawienie dla publiczności <p>Kurs teatralny dla kobiet został uwieńczony premierą sztuki, gdzie grupa początkowo zagubionych kobiet, odgrywała w formie dramatycznej swoje własne losy. Tytuł sztuki to "O mnie". Po zakończeniu projektu kobiety założyły swoją własną spółdzielnię (Volere Volare - Wola Latania), i były często zapraszane do wykonywania swoich sztuk w innych społeczności lokalnych, aby wykazać że "Zmiana jest możliwa" (hasło to stało się sloganem ich inicjatywy).</p> <p>Włoskie Ministerstwo Zatrudnienia i Spraw Socjalnych uznało projekt jako "Obiecującą praktykę". Organizatorzy projektu opracowali podręcznik zawierający metody i techniki wykorzystywane w ich pracy i szablony do wywiadów i monitorowania procesów.</p> <p>Raport końcowy organizatorów pokazał wartość teatru społecznego dla celów edukacyjnych i motywacyjnych. Doświadczenie przyczyniło się do rozwoju osobistego kobiet, podniesienia wartości własnej, uznania umiejętności osobistych, integracji społeczności.</p>
POTRZEBNE ZASOBY	<p>Czas: około 120 godzin w roku</p> <p>Udogodnienia: Teatr społeczny realizowany jest w pustej sali, umożliwiającej maksymalną swobodę ruchów, gdzie uczestnicy mogą swobodnie poruszać się i wyrażać swoje dramatyczne umiejętności swoim głosem i słowami.</p>

	<p>Zasoby ludzkie:</p> <ul style="list-style-type: none"> 👤 jeden koordynator 👤 jeden reżyser-aktor z umiejętnościami teatralnymi 👤 jeden pedagog 👤 wolontariusze 👤 trenerzy <p>Wyposażenie:</p> <ul style="list-style-type: none"> 👤 dokumentacja 👤 materiały szkoleniowe 👤 materiały biurowe 👤 tablica 👤 kopiarka 👤 drukarka 👤 1 laptop 👤 projektor 👤 TV 👤 nagrywarka DVD 👤 odtwarzacz CD 👤 elementy sceniczne 👤 płyty CD
OCENA	<p>Teatr społeczny i metody twórcze mogą być bardzo innowacyjne i dobrze integrowalne z tradycyjnymi technikami, przyczyniając się do celu, jakim jest podniesienie poziomu jakości kształcenia, edukacji i doradztwa świadczonego przez instytucje lokalne, które są odpowiedzialne za kwalifikacje, rozwój osobisty i szkolenia osób, w ramach rynku pracy i oddziaływań społecznych.</p> <p>Efektami kształcenia były:</p> <ul style="list-style-type: none"> 👤 międzypokoleniowa integracja 👤 utworzenie zespołów teatralnych 👤 realizacja przynajmniej pięciu przedstawień na turę projektu 👤 wyszkolenie grupy teatralnej także w tańcu i muzyce 👤 stworzenie centrum łączności społecznej, które jest powiązane i współdziała ze wszystkimi lokalnymi organami i instytucjami (szkoły, stowarzyszenia, instytucje charytatywnych itp.) 👤 rozrywka w społecznościach lokalnych poprzez finalne występy 👤 szkolenia na temat działań scenicznych, pomyślane, jako kształtowanie zdolności uczestnika w świadomości siebie na scenie, w kontekście odgrywanego przedstawienia i komunikatu, który chce się przekazać publiczności 👤 działania na rzecz poprawy komunikacji i relacji interpersonalnych, na co dzień <p>Wyniki były śledzone przez stały monitoring uczestników, realizowany poprzez wywiady indywidualne i formy oceny ad hoc, które zmierzały do znalezienia odpowiedzi na następujące pytania:</p> <ul style="list-style-type: none"> 👤 Jak czułeś się na początku kursu a jak teraz? 👤 Jakich rezultatów oczekujesz (na początku)? 👤 Jak kurs wypadł na tle Twoich oczekiwań (na końcu)? 👤 Ocena treści, materiałów i podręcznika, trenerów, koordynatorów i

	<p>opiekunów, logistyki i innych uczestników</p> <p> Ocena użytej metodologii i sugestie</p> <p> Ocena każdego modułu</p>	
ZDJĘCIA		



Terapia teatrem i doradztwo oparte na teatrze

TYTUŁ	Terapia teatrem i doradztwo oparte na teatrze
MIEJSCE	Feltre (BL)
ORGANIZACJA/ INSTYTUCJA	Associazione Culturale G(h)ita
DANE KONTAKTOWE	Via A. Novello 19 – Cell 3475422697 – mauro@associazioneghita.it http://www.associazioneghita.it
GRUPA DOCELOWA/ KONTEKST	Ludzie z problemami psychiatrycznymi, w trakcie rehabilitacji, o różnych poziomach zaawansowania chorób. Zaangażowano 10-12 osób, mieszkających w ośrodku opieki. Działanie przeprowadzono w pustym pomieszczeniu w związku z wymogiem maksymalnej możliwości przemieszczania się uczestników w tym leżenia na podłodze. Liczba osób w grupie wynosi od 8 do 12 osób. W kontekście społecznym, celem jest tu promowanie autonomii każdego człowieka. Jest to istotne, aby poznać samego siebie.
ZAWARTOŚĆ/EFEKTY KSZTAŁCENIA	<p>Rozwijane są umiejętności osobiste i społeczne w celu podniesienia poziomu ekspresji różnych form komunikacji, wzmocnienia relacji interpersonalnych i umiejętności słuchania. Działalność jest zorganizowana, jako praca grupowa i umożliwia kontakt i budowanie relacji poprzez opowiadanie historii o istotnych momentach życia uczestników i ich doświadczeń oraz odgrywanie ról, w tym grę ciałem.</p> <p>Po ukończeniu kursu uczestnicy odnajdą nowe spojrzenie na pewne sprawy i ich odniesienia do innych osób, w bardziej otwarty i pomocny sposób. Przyczyni się to do budowania relacji, spotykania się, wspólnych rozmów i pomagania sobie nawzajem, a w konsekwencji większej autonomii w rozwiązywaniu codziennych problemów. Teatr staje się elementem dzielenia się wiedzą i osądami. Opiera się na samozadowoleniu i entuzjaźmie, który jest nie do przecenienia jeżeli uda się go wyzwolić. Swobodna interpretacja czegoś stworzonego przez siebie samego wzbogaca twórcę i sprawia, że jest bardziej pewny siebie.</p>
OPIS PROCESU	<p>Proces rozpoczyna się od momentu spotkania z uczestnikami, gdzie jest to potrzebne uświadomienie o konieczności odrzucenia ich codziennego życia, ich postaw, nawyków. Dla człowieka z trudnościami psychicznymi jest to naprawdę trudne, ponieważ traci swoje istotne punkty odniesienia, ale jest konieczne, aby otworzyć się na innych i znaleźć w sobie potrzebę wzajemnego dzielenia się. Prowadzący jest tu osobą, która ma dać pewność siebie i znaleźć odpowiednie środki, nie tracąc jednocześnie kontroli nad sytuacją, co zostaje udokumentowane przez obserwacje innych prowadzących w projekcie. Te inicjujące działania są konieczne, aby człowiek nawykły do wykonywania codziennych czynności zmienił kontekst funkcjonowania.</p> <p>Wprowadzamy wtedy określony temat, które może zostać podjęty przez uczestników na podstawie ich doświadczeń. Uczestnicy opowiadają swoje historie, komunikują się między sobą, relacjonują swoje emocje i doświadczenia, opowiadają o warunkach życia, relacji z innymi niezależnie czy są to towarzysze terapii, wychowawcy lub profesjonalny personel. Docieramy w końcu do różnych form ekspresji doświadczeń, która może być</p>

	zrealizowana przez użycie form teatralnych, ale także z innych form, takich jak: rysunek, taniec, muzyka lub innych form artystycznych, które pozwalają im wyrazić emocje poprzez kreację artystyczną.
WYMAGANE ZASOBY	<p>Harmonogram był podzielony na 12 półtoragodzinnych sesji na fazę wstępną i dalszych 8 sesji na ćwiczenie ekspresji, przygotowanych i zaplanowanych po fazie wstępnej.</p> <p>Przestrzeń w której realizuje się projekt, jak wspomniano powyżej, jest odpowiedniej wielkości dla zapewnienia swobody ruchów, również w pozycji horyzontalnej. Używano:</p> <ul style="list-style-type: none"> 🎧 radia i CD 🎨 arkuszy do rysunków 🎨 farb różnych typów 🖍 markerów 🖍 kredek 👕 ubrań 👜 rzeczy osobistych uczestników <p>Trenerami były cztery osoby, przeszkolone w Theatre-Art-Counseling, wraz z dwoma nauczycielami. Były momenty zamiany ról wśród prowadzących, aby lepiej zrozumieć różne sytuacje, a także określić sposób postępowania, w zależności od reakcji i oczekiwań uczestników.</p>
OCENA	<p>Cele osiągnięte w projekcie to większa autonomia i wiedza, jak swobodnie wyrażać swoje potrzeby. Celami również są umiejętności opowiadania o swoich osobistych wrażeniach i dzielić się nimi z innymi. Możliwość pogłębienia umiejętności posługiwania się słowem, znalezienie harmonii i wolności w wyrażaniu się. Jest to oceniane po każdej sesji, w zależności od tego, jak prezentują się uczestnicy - ile w nich jest zaangażowania a ile oporu przed aktywnym uczestnictwem. Jest to bardzo delikatny aspekt, który wymaga uwagi i empatycznej obserwacji przez prowadzących. Ocena zostaje dokonana poprzez dzielenie się prowadzących obserwacjami na temat mocnych stron procesu i napotkanych trudności, poprzez opis zachowania / reakcji uczestników.</p> <p>Wynik jest przygotowywany przez operatorów projektu na podstawie tego, jak uczestnicy zachowują się w codziennym życiu, a jak w czasie zajęć. Czy poza warsztatami uczestnicy mówią o doświadczeniach tam zdobytych z entuzjazmem i czy czekają na następne sesje. Od początku trwania warsztatów, po każdej sesji wzrastała chęć do pracy i dążenie do autonomii, aż do momentu wyrażenia pragnienia opuszczenia ośrodka i rozpoczęcia samodzielnego życia, z marzeniami o rodzinie, pracy, pasji i przyjaciółach.</p> <p>Podjęcie wyzwań i satysfakcja z wykonywania tego, co przygotowało się dla innych staje się elementem osobistego sukcesu, który pomaga w osiągnięciu psychicznej autonomii i edukacji potrzebnej dla reintegracji społecznej.</p>
MATERIAŁ VIDEO	https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=QrQS00PxYh0#t=1

ZDJĘCIA





Teatr Uciśnionych w Gwatemali

TYTUŁ	Il Teatro dell'Oppresso in Guatemala (Teatr Uciśnionych w Gwatemali)
MIEJSCE	Nuevo Horizonte, Gwatemala Rzym, Włochy - szkolenie przed wyjazdem
ORGANIZACJA/ INSTYTUCJA	Associazione Amka
DANE KONTAKTOWE	http://www.amka.org/ Viale delle Medaglie d'Oro, 201 00136 ROMA +3906.64760188 Prowadzący: Francesco Ridolfi http://www.psicoterapiaeteatro.it/
GRUPA DOCELOWA/ KONTEKST	W sierpniu 2014 10 studentów ze szkoły III poziomu (15-19 lat) ze społeczności Nuevo Horizonte, Peten w Gwatemali było zaangażowanych w działalność Teatru Uciśnionych, tworząc przedstawienia o bolesnej tematyce, dotyczącej się gwatemalskiej wsi. Uczestnicy czuli wielką odpowiedzialność i pragnienie, by być na pierwszej linii frontu w walce z codziennymi trudnościami dotyczącymi synów i córek byłych partyzantów z armii rebelianckiej. Tematy przedstawień obejmowały: alkoholizm, przemoc w rodzinie i znęcanie się nad dziećmi.
ZAWARTOŚĆ/EFEKTY KSZTAŁCENIA	<p>Teatr Uciśnionych jest popularna forma edukacji w społecznościach, w których wykorzystuje się teatr jako narzędzie do zmiany społecznej na indywidualnym, lokalnym i globalnym poziomie. Zaprojektowany dla nieprofesjonalnych aktorów, używa uniwersalnego języka teatru jako środka do badania życia ludzi i całych społeczności, w celu określenia ich marzeń i odkrywania swojej przyszłości. Teatr Uciśnionych zachęca do krytycznego myślenia i dialogu. W Nuevo Horizonte można znaleźć wszystkie wymagania dla Teatru Uciśnionych: szkołę powszechną, która ugości projekt, zwarte społeczności, które są potrzebne do radzenia sobie z typowymi problemami po zakończeniu konfliktów zbrojnych, pragnienie zmian i dobrej energii w obliczu cierpienia.</p> <p>Teatr był narzędziem aby szybko wprowadzić w życie społeczności poranionej konfliktami, z codziennymi problemami, nowe emocje i piękno, które kryło się do tej pory głęboko we wspólnocie byłych partyzantów i ich dzieci. Teatr był środkiem do budowania zaufania i szacunku, a także platformą dyskusji nad ważnymi kwestiami. Dwie kultury, które spotkały się na scenie i warsztatach, w nadzwyczajnych miejscach, gdzie można wejść w rolę innego człowieka, gdzie można wyrazić siebie bez zagrożenia ze strony prawnej, co stanowi największy problem dla dzieci rewolucjonistów, którzy sztuką pokazują nam jak wyobrażają sobie swój idealny świat.</p>
OPIS PROCESU	<p>Dziesięciu studentów, pięć włoskich wolontariuszy, fotograf, obserwator i prowadzący: jest to grupa, którą w niespełna miesiąc stworzył forum teatralne, poruszające bolesne kwestie, które mają w dalszym ciągu silny wpływ na społeczność.</p> <p>Praca została podzielona na pięć faz:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Stworzenie grupy składającej się z wolontariuszy AMKA i studentów

	<p>szkoły powszechnej, prezentacji metodologii Teatru Uciśnionych i zarządzania projektem. Początkowo używano gier edukacyjnych, aby stworzyć miejsce i przestrzeń dla znalezienia akceptacji, konfrontacji poglądów i przede wszystkim stworzyć chęć uczestnictwa. Następnie poprzez zabawy i ćwiczenia budowano zaufanie i emocjonalną świadomość, aby ułatwić tworzenie grup opartych na intymności, spójności i jedności celów.</p> <p>2. Początki prawdziwej aktywności teatralnej. Zaproponowaliśmy grupom, które w tym momencie były bardzo zwarte i spójne, aby znaleźć jakieś problematyczne kwestie ze swojego otoczenia i zanalizować je za pomocą technik teatru społecznego i Teatru Uciśnionych.</p> <p>Tematy, które się pojawiły były bardzo realne, a siła emocjonalna związana z cierpieniem dodała im atrakcyjności w kontekście dramatycznym. Poziom emocjonalnego zaangażowania każdego członka grupy dawał bardzo solidne podstawy dla sukcesu przedsięwzięcia u uczniów, którzy wzięli udział w warsztatach.</p> <p>Biorąc pod uwagę wysoką odpowiedzialność i ambicję, aby być w czołówce walki z codziennymi trudnościami u niektórych uczestników, oraz to że były to dzieci byłych partyzantów zbrojnej rebelii, stało się technicznie możliwe, aby szkolić osoby w grupie do roli Jolly (Teatr Uciśnionych) i teatralnej interakcji z publicznością. Po raz pierwszy w moim doświadczeniu jako prowadzący grup Teatru Uciśnionych widziałem Jolly po tylko kilku dniach prób odegraną z takim profesjonalizmem, a w momencie konfrontacji z publicznością, pomimo pewnego lęku i niepewności, z ogromnym pragnieniem bycia w tym miejscu właśnie. Wynik był zaskakujący.</p> <p>Po znalezieniu wspólnych tematów i zainteresowań, organizujemy scenę teatralną, na której proponujemy publiczności i całej społeczności Nuevo Horizonte, dyskusję na typowym forum teatralnym. Tematy, które zostały w całości zaproponowane przez młodych ludzi w szkole: alkoholizm, przemoc w rodzinie i przemoc wobec dzieci.</p> <p>3. Forum teatralne. Wieczorem o 18, Salon de la Joventud, teren spółdzielni. Mnóstwo dzieci, psów, wiele rodzin i tylko trochę osób oswojonych z teatrem: wiele luźnych dyskusji i początkowo niewiele uwag co do przedstawienia. Tym niemniej bardzo dobra atmosfera: autentyczne zachowania, ludzie w ubraniach roboczych, ogólnie prawdziwa okazja żeby porozmawiać, podyskutować, po prostu się spotkać. Jak to czasami bywa z teatrem, publiczność oczekuje komedii i zabawy, tutaj również, choć nie było się z czego śmiać, podczas pierwszej sceny były salwy śmiechu i ironiczne uwagi. Wszystko zmieniło się, gdy publiczność uświadomiła sobie, co jest tematem sztuki.</p> <p>4. Pierwsza scena przedstawia dwa momenty z życia codziennego,</p>
--	---

	<p>grane na przemian: bar na wsi na koniec dnia pracy, w czasie kolacji, oraz rodzinę bez ojca w trakcie kolacji w domu. Scena zakończyła się powrotem ojca do domu z przyjacielem, który deklaruje miłość do swojej córki, ale jednocześnie bije matkę, która nie chce jej dziecko było dotykane przez osobę dorosłą.</p> <p>W drugiej scenie widzimy dzieci, w czasie zabawy na przerwie w szkole, i jednego z nich wyśmiewanego przez kolegę, który w nocy widział jego pijanego ojca.</p> <p>Trzecia scena przedstawia całą rodzinę przy stole i dzieci, które skarżą się na swojego ojca, za jego brak zajmowania się rodziną, który wydaje wszystkie pieniądze w barze, pieniądze których nie mają na nic, w tym na szkołę. Ojciec klęczy na oczach wszystkich i prosi o przebaczenie, mówi, że nie będzie już tego robić i że żałuje wszystkiego. Babcia wchodzi na scenę, mówiąc, że zbyt wiele razy słyszała go mówiącego w ten sposób, i że jedynym słusznym rozwiązaniem jest to, że jej córka powinna go opuścić. Spektakl kończy się odczytem pt: "jakie rodziny chciałyby dzieci" a bardzo pijany ciemniejąca zatacza się po scenie.</p> <p>5. Wśród publiczności zaobserwowano wiele poruszenia, głównie wśród kobiet. Trwało to około półtorej godziny. Wieczór zakończył się wystąpieniem przedstawiciela "Dejando Huellas", ruchu kobiecego w Nuevo Horizonte, która walczy o emancypację kobiet i wypowiedzią niezapomnianego byłego dowódcy FAR (dowódcy w Jefe Fernandez), który pomimo bezlitosnej choroby Parkinsona, przeniósł wszystkich do czasów walki, odczytując ostatnie przesłanie partyzanta z linii frontu (Pavel). Dzień po spektaklu, grupa spotkała się po raz ostatni, aby wyciągnąć wnioski i się pożegnać.</p> <p><i>"Byłem bardzo szczęśliwy, że mogłem pracować z tą grupą. Mając okazję wejść do wspólnoty z taką siłą i głębią, spotkało mnie wielkie szczęście. Okazję do spotkania ludzi z tak bolesną przeszłością, którzy mają jednak dalej tak dużą chęć dalszej walki, nawet jeśli mierzą się z niewidzialnym wrogiem jakim jest zły los. Mając możliwość wykorzystać swoją wiedzę w pracy z dziećmi partyzantów, spełniłem się. Dobry los sprowadził mnie do Nuevo Horizonte, chcę to kontynuować", powiedział Francesco Ridolfi.</i></p>
WYMAGANE ZASOBY	<p>Czas: trzy tygodnie codziennych spotkań, w sumie około 70 godzin.</p> <p>Pomieszczenie: przestronny pokój, w którym uczestnicy mogą się swobodnie poruszać</p> <p>Wypożyczenie: właściwie żadne, kilka krzeseł</p> <p>Personel: pięciu wolontariuszy, fotograf, obserwator i prowadzący/trener</p>
OCENA	<p>Celem było stworzenie bardzo zwartej i zjednoczonej grupy, która dzieli się i analizuje różne problemy w społeczności oraz u osób, które uczestniczą w warsztatach. Aby przygotować działalność Teatru (forum lub przedstawienia) w różnych kontekstach, należy wprowadzić społeczność w daną tematykę, w krytyczny i konstruktywny sposób. Celem jest również rozpoczęcie szkolenie (niektórych) uczestników w metodologii Teatru Uciśnionych i Teatru Społecznego. Były one oceniane przez widzów obecnych na przedstawieniach</p>

	<p>oraz w wyniku wewnętrznych ocen nauczycieli szkół powszechnych, którzy prosili, aby móc włączyć się w warsztaty Teatru Uciśnionych w roku następnym. Mamy tylko filmy z warsztatów i wystawy, które mają być zorganizowane. Sposobami śledzenia efektów były dzienniki i filmy.</p> <p>Efekty kształcenia:</p> <p>2014: Szkolenie na temat Teatru Uciśnionych, młodzieży w miejscowości NH.</p> <p>2015: oprócz wyniku z 2014 roku, projekt mierzy w szkolenie Włochów i innych krajów europejskich na temat Teatru uciśnionych, pracy zespołowej oraz współpracy i wartości wolontariatu.</p>
<p>ZDJĘCIA</p>	<div data-bbox="497 564 948 864"></div> <div data-bbox="976 564 1426 864"></div> <div data-bbox="497 898 948 1352"></div> <div data-bbox="1043 891 1358 1352"></div> <div data-bbox="592 1386 1334 1879"></div>

TYTUŁ	Progetto "MURI" (Mury)
MIEJSCE	Montelupo Fiorentino
ORGANIZACJA/ INSTYTUCJA	Cooperativa CAT - Florencia ARCI Empolese Valdelsa Kierownictwo sceny: Francesco Ridolfi - Benedetta Ciotoli Fotografia: Elena Agnoletti - Marco Agnoletti
DANE KONTAKTOWE	Via Scipio Slataper, 2 50134 Florencia Telefono: 055 4222390 Fax: 055 4369384 PI: 03607960485 http://www.coopcat.org/ segreteria@coopcat.it ARCI Empolese Valdelsa Empoli, via di Avane 72B Telefono/fax: 0571 80516 – 0571 80561 MAIL: info@empoli.arci.it / redazione.arciev@gmail.com Trenner: http://www.psicoterapiaeteatro.it/ Francesco Ridolfi
GRUPA DOCELOWA/ KONTEKST	Metoda wykorzystuje system, w który zaangażowani są rezydenci szpitali psychiatrycznych (albo inaczej więźniowie). Jego celem jest poprawa jakości życia każdego osadzonego, który przebywa w instytucji zamkniętej. Co roku w działania zostaje zaangażowanych około 25 osób. Warsztaty teatralne i stworzenie produktów końcowych (przedstawienia teatralnego oraz nagrania wideo) ma być przekrojem myśli, emocji i codziennych działań, rzeczywistych lub urojonych więźniów OPG. Sama praca ma wydzźwięk polityczny mający wskazać te szpitale psychiatryczne, które powinny być zamknięte dawno temu. Zamknięcie tych instytucji jest odkładana od ponad 30 lat i choć w ostatnim czasie byliśmy blisko do zniesienia tych miejsc, decyzja w tej sprawie znowu nie została podjęta. Równolegle do tego założenia poszukuje się wzrostu rozwoju osobistego oraz grupy, którego celem jest analiza własnych ograniczeń.
ZAWARTOŚĆ/EFEKTY KSZTAŁCENIA	Projekt MURI narodził się w 2011 roku w celu rozwoju teatru ludzkiego w instytucji takiej jak Sądowy Szpital Psychiatryczny w Montelupo Fiorentino. OPG jest skrótem, który łączy ze sobą trzy rzeczy: szpitale, szpitale psychiatryczne i więzienia. OPG to skrót, pod którym kryje się Sądowy Szpital Psychiatryczny: to więzienie w efekcie, utworzone w połowie lat siedemdziesiątych we Włoszech, aby zastąpić stare zakłady karne, gdzie osadzani byli ludzie, którzy popełnili przestępstwa pod wpływem chwili, i zostali uznani za niebezpiecznych. Jedyną różnicą pomiędzy "normalnymi" więzieniami a tym (jeżeli mogą być nazywane tak) jest to, że stan zdrowia osadzonych, bez względu na zbrodnię (mniej lub bardziej poważną), jest poddawany ocenie psychiatrycznej: jest to wielką niesprawiedliwością, bo ludzie CI nie mają przyznanego wyroku odsiadki a co za tym idzie, że nie mają ustalonego czasu, aby spędzić w tych więzieniach, co, choć wydaje się banalne, jest głównym kołem ratunkowym. Dziś, we Włoszech, pod jest w

sumie sześć zakładów karnych psychiatrycznych, rozmieszczonych zarówno na północy jak i na południu. Odgrywają one absurdalne podwójną rolę: szpitala i więzienia. Więźniowie żyli w tak fatalnych warunkach, że zamknięcie wszystkich OPG zostało prawnie zatwierdzone przez Senat do marca 2013. W tym kontekście, warsztaty teatralne wprowadzały autobiograficzne techniki narracyjne i kreatywne pisanie wraz z innymi technikami bardziej typowymi dla pedagogiki teatralnej i dynamicznej psychoterapii. Na zakończenie warsztatów została zorganizowana wystawa fotograficzna. Materiał zebrany w tej wystawie jest wyrazem fotograficznych warsztatów teatralnych a przedstawienie odbyło się w ośrodku, w którym osadzeni są niepo czytalni więźniowie.

Efekty kształcenia: Prezentacja MURI z wystawy fotografii i wideo, które powstały w trakcie realizacji projektu w ramach działania teatru MURI w Szpitalu Sądowym w Montelupo Fiorentino. W dniu 20 czerwca 2012 roku odbyło się drugie przedstawienie we współpracy z Bobo Rondelli. (Zobacz zdjęcia).

Uczestnicy: Ci, którzy są "niewidoczni" - jako więźniowie Montelupo - tracą głos. Oni o tym zapominają, bo w celi więziennej, słowa nie mają znaczenia - tracą sens - tracą swój wydźwięk. Słowa są zastępowane przez inne dźwięki, inne dźwięki stają się dla nich słowami: dźwięk drzwi bezpieczeństwa, które zamykają się za nimi i łomotanie serca w gardle. Ci, którzy żyją w Montelupo - aby przetrwać - musieli odnaleźć własny głos i słuch. Nauczmy innych słuchać ich głosu. Aby dotarł do tych, którzy są na zewnątrz. Do tych, którzy definiują ich, jako szalonych i złych i, którzy boją się do nich zbliżyć.

Treść: Historie zaprezentowane w projekcie Muri 2012 (przedstawione w ramach działania warsztatów teatralnych, które Francesco Ridolfi i Benedetta Ciotoli prowadzili w OPG we Florencji) opowiadają o Silvio Pierpaolo, Giovannim, Luce, Maurizio, Ivano i Jonatanie. Ich głosy wstrząsają - ekscytują - redukują dystans. Słyszac ich jasne jest, że ich żal i poczucie winy są większe niż kaliber popełnionego przez nich przestępstwa. Że nie można żyć w szpitalu psychiatrycznym przez dziesięć lat i pozostać takim samym jak przed wyrokiem. Wystarczy dzień by w tym miejscu by czuć zmiany, pragnienia, by być żyć inaczej, lepiej. By dowiedzieć się, co to strach. Czym jest miłość. By odnaleźć wiarę („Wierzę w wolność, wierzę w teraźniejszości, wierzę w to, co widzę, wierzę w przyjaźń i sztukę, wierzę w Jezusa Chrystusa i partyzantów”).

Kilka miesięcy temu ujawniono przerażający raport o jakości tych ośrodków. Rząd ujawnił stan i sytuację oddziałów więziennych, w których zredukowano do minimum zakres usług medycznych i psychicznych, zmniejszono ilość zatrudnianego personelu oraz ilość i tak ciasnych cel, które trudno nazwać pokojami a które nie są wystarczające, aby pomieścić przebywających w nich więźniów. Ośrodek w Montelupo w niczym nie przypominał szpitala psychiatrycznego, a cele więzienne to były brudne klatki, wyposażone w metalowe drzwi z wizjerem, kraty i WC w zasięgu wzroku. A z tych murów – od XVI wieku- prawie 200 mężczyzn spoglądało każdego poranka w zupełnie na inny horyzont niż mój czy Twój. Ci, którzy decydują się tam wystawić sztukę teatralną, wybierają zaangażowanie. Wybierają je, aby pokazać to, co pozostało z ich człowieczeństwa w miejscu absolutnego ubóstwa. "Spektakl ma się rozpocząć i grupa odbiorców czeka na zewnątrz, przed drzwiami pancernymi. Ludzie, którzy wchodzi w Montelupo po raz pierwszy nie będą



	<p>uradowani widokiem willi Grand Ducal bo wszystko w niej jest w stanie totalnego rozpadu. Po otwarciu bram i w odległości widzimy ich: więźniów, osadzonych. Są grupą jak my. Zbliżają się w milczeniu, jak my. My zbliżymy się do nich, usiądziemy bliżej, aby obejrzeć ich przedstawienie. Wymiesza się, staniemy się wspólną publicznością dla tych dziewięciu aktorów. I już w tym jest początek naszego kształcenia. To budzi emocje. Daje odwagę do przyjęcia, stwierdzenia, że OPG jest niczym lustro, w którym, aby spojrzeć na siebie należy wyzbyć się każdego sądu i strachu."</p>
OPIS PROCESU	<p>„Co umiera, a co nie umiera, wewnątrz człowieka w warunkach pozbawienia fizycznej i psychicznej wolności?" – to jest pytanie, na które próbuje odpowiedzieć ta produkcja teatralna. W prawie wszystkich włoskich więzieniach istnieją warsztaty teatralne. Teatr, jak sztuka w ogóle, ma doskonałe działanie terapeutyczne, aby pomóc ludziom, młodzieży, więźniom i osobom z problemami psychicznymi. Bez wątpienia doświadczenie artystyczne i doznania estetyczne można wykorzystywać z dużym powodzeniem w leczeniu pacjentów.</p> <p>OPG Montelupo mieści się wielkiej Medici willi, która jednak znajduje się opłakanym stanie oferując niegodziwe warunki lokalowe dla około dwustu więźniów ścieśnionych na małym obszarze, w wyniku, czego jest znacząco przeludniona. Mimo tego, w 2010 roku w ośrodku, dzięki finansowemu wsparciu z różnych jednostek, Francesco i Benedetta stworzyli pracownię teatralną. Celem ich projektu jest zorganizowanie pokazów nawet poza murami więzienia, w prawdziwych teatrach, dzięki nadziei i wytrwałości, jednego z pionierów teatru społecznego, Armando Punzo (Prison Fortress, Volterra). To, na co wskazuje Francesco, to fakt, że w tym konkretnym projekcie, celem jest nie tyle psychoterapia i opieka nad pacjentem, ale produkt artystyczny. Możemy to rozważyć, w związku z tym, prawdziwy "teatr społeczny", którego podstawowym celem jest, jak zawsze, realizacja wspaniałego show.</p> <p>Nazwa "Ściany" (Muri) powstała w 2011 roku wraz z narodzeniem się projektu. Przedstawienie oparte zostało na podstawie tekstu "Se un uomo è tego" ("Jeśli to jest człowiek") napisanej przez Primo Leviego. W trakcie trwania projektu, podczas realizacji warsztatów teatralnych, kiedy wypłynęła wiadomość o prawdopodobnym zamknięciu OPG i w wielu gazetach ośrodki te zostały porównane do nazistowskich obozów koncentracyjnych. W rzeczywistości, podobieństwa upatrywano się głównie w: zdepersonalizowaniu osadzonych, ich ubezwłasnowolnieniu fizycznym i psychicznym, zamknięciu w ciasnych celach, w warunkach uwłaczających godności człowieka oraz faszeringowaniu lekami psychotropowymi. Na kanwie książki, aktorzy opowiadają swoją historię. Po pierwszym przedstawieniu, Francesco zobaczył, że osadzeni chłopcy poprawili swoje zachowanie, zwłaszcza w stosunku do siebie. „Podczas warsztatów będzie można dowiedzieć się odnosić do innych". Wszystko, co jest im dane, jest bardzo pomocne dla treningu mózgu, aby nie tracili nadziei w przyszłość i zachowali poczucie własnej wartości.</p> <p>W tym roku grupa osadzonych zaczęła pracę nad sztuką W. Szekspira "Romeo i Julia". Podczas jej czytania, nie rozumieli historii zbyt dobrze. Co ciekawego</p>

	<p>można powiedzieć o ośrodkach takich jak ten to, na pewno fakt, że ludzie w nim przebywający mają zdolność do myślenia w sposób artystyczny, kreatywny, ponieważ widzą życie z zupełnie innej perspektywy; myśląc cały dzień o tym, co uczynili w przeszłości, zdaniem Francesco, dowcipna refleksji osadzonych na temat dzieła Szekspira; dlaczego, zamiast stwarzać tak wiele problemów i niepotrzebnych przeszkód, Romeo i Julia nie mogli po prostu uciec do innego miasta, aby czuć się dobrze i szczęśliwie, i nasycić się swoją miłością z dala od swoich rodzin? To wszystko jest bardzo proste; jeśli dwie osoby się kochają, to trzymają się razem. Kontynuując omawianie zagadnień tego rodzaju, osadzeni odłożyli historię Romeo i Julii na bok, i rozpoczęli pracę na temat, który był dla nich o wiele bardziej interesujący: skupili się na miłości, którą w jakiś sposób, sami kiedyś przeżyli, przez pryzmat pamięci czy własnych perspektyw na to, co wydarzy się w ich życiu, kiedy opuszczą zakład; skoncentrowali się na listach, które pisali, czy rozmowach telefonicznych, które wykonywali lub wykonują do swoich bliskich. W drugim roku projektu, osadzeni aktorzy skupili się na ukazaniu w przedstawieniu samych siebie, na refleksji nad tym, co uznają w sobie za martwe a, co jeszcze w nich żyje.</p> <p>Ponadto, w tym roku zdarzyły się dwie bardzo ważne rzeczy, docenione zarówno przez współpracowników wewnętrznych jak i zewnętrznych w projekcie ACTING UP: w projekcie wziął udział piosenkarz Bobo Rondelli z Livorno, którego utwory towarzyszą całemu przedstawieniu oraz do przedsięwzięcia dołączyła dwójka fotografów Mark i Elen Agnoletti, których prace są wystawione w restauracji Atlantic Oil Porrena (Poppi).</p>
ZASOBY	<p>Czas trwania: od 2010 roku projekt może trwać trwa od 45 do 70 godzin; cotygodniowe sesje po 2 godziny każda, które są zintensyfikowane, gdy zbliża się przedstawienie.</p> <p>Wypożyczenie: pokój w zimie i chodnik/ plac (gdzie więźniowie spędzają czas poza celą) wiosną i latem. Dobrze nagłośnienie. Do przygotowania scenografii osadzeni wykorzystali, co roku, inne materiały pochodzące z recyklingu (cegły i materiały z rusztowań w pierwszym roku, rośliny wypożyczone z przedszkola w drugim roku, przedmioty plażowe w roku trzecim, a w zeszłym roku części bram zbudowanych w trakcie zajęć z arteterapii).</p> <p>Personel: Każdego roku grupa była inna, ale mniej więcej składała się z następujących osób: 2 liderów grupy/reżyserów, 1 asystent reżysera, 1 fotograf i/lub operator wideo, 1 pedagog wspierający, 8-12 uczestniczących aktorów (osadzonych). W tym roku będzie inaczej.</p>
EWALUACJA METODOLOGII	<p>Czy można pomóc im poczuć się lepiej? Tak, traktując ich, jako artystów, aktorów, a nie jak przestępców czy szalonych. Ale uwaga, to nie może być udawany podziw, fikcja czy kłamstwo; powinno to być normalne, aby traktować więźnia, jako normalnego człowieka. Ci ludzie nie mają dosłownie nic i są w stanie cierpienia, wyrzutów sumienia, czasami niesprawiedliwości, trudno ich zrozumieć, a mieszkają w bardzo trudnej sytuacji. Oznacza to, że mogą znaleźć właśnie w warsztacie teatralnym, prawdziwy powód do życia, sens swojego istnienia. Ich zaangażowanie jest na bardzo wysokim poziomie. Łatwiej jest im zrozumieć sztukę będąc w takiej sytuacji życiowej.</p> <p>Więzienia są jak małe społeczeństwa, ale w warsztatach są dobre relacje między aktorami i w pracy, aby tworzenia grupy, tak, że wszyscy mają do</p>

siebie wysokie zaufanie i do samej grupą; wszystko to dzieje się poprzez zabawę i ćwiczenia. W biograficznej części aktorzy opowiadają o swoim życiu, zanim trafili do więzienia, a wszystko są to bardzo ważne momenty tworzenia silnych więzi między nimi. „Istotnym jest” – mówi Francesco – „aby nie próbować doszukiwać się różnic między terapią i teatrem; Ważne jest, aby wiedzieć, co jest celem: jeśli jest to sztuka liczy się produkt końcowy, czyli przedstawienie, które musi być tak piękne, jak to możliwe, nie nudne, ale ciekawe i ekscytujące dla widzów, którzy wrócą do domu z konkretnymi przemyśleniami; Jeśli projekt będziemy traktowali tylko jako terapię, nie osiągniemy tego efektu. W tym przedsięwzięciu praca artystycznej i aspekt terapeutyczny przeplatają się bardzo często, a nawet prawie się pokrywają.”

Muri jest organizowany od 5 lat, nawet w tym roku działa już od marca (planowane przedstawienie w czerwcu). Co roku trwa od 45 do 70 godzin, realizowany jest w cotygodniowych sesjach po 2 godziny każda; przed przedstawieniem spotkania odbywają się częściej. Aktywność teatralną proponuje się różnym więźniom zarówno przez wewnętrznych pracowników jak i podczas spotkania z pracownikami teatru. Grupa uczestników nie została nigdy jasno zdefiniowana; od samego początku przybywają nowi aktorzy, lub rezygnują ci, którzy nie podołali wyzwaniu. Na stałe pojawiło się w trakcie przedstawień i prób stanowisko kamerzysty; aktorzy pozytywnie przyjęli możliwość bycia sfilmowanym i chętnie spotkają się ponownie w celu poprawy swojej aktorskiej aktywności i obecności na scenie. Sytuacja psycho-emocjonalna uczestników oraz sytuacja wewnętrzna w Sądowym Szpitalu Psychiatrycznym, wraz z różnymi trudnościami i złożonością problemu mocno utrudniała tworzenie grupy. Ponadto, niektórzy uczestnicy pokazali, na wielu spotkaniach, niezdeterminowanie, czy chcą pozostać w warsztacie, na szczęście sytuacja ustabilizowała się pod koniec marca, wraz z dołączeniem do grupy teatralnej ostatniego uczestnika.

W 2013 roku, celem, na którym się skupiono było zaoferowanie osadzonym aktorom narzędzia ekspresji scenicznej (fikcji, pisania ćwiczeń, improwizacji, języka ciała) i refleksji (poprzez teksty literackie, wiersze, teksty teatralne) do dzielenia się swoim dyskomfortem w celu stworzenia możliwości do opowiedzenia innym swojej własnej historii. Warsztaty teatralne są "okazją do stworzenia miejsca, w którym mogą odzyskać poczucie własnego doświadczenia poprzez odkrywanie nowych języków i relacji z innymi". Główne zagadnienia, wokół których były kierowane prace aktorskie to: postrzeganie upływu czasu, kontrast między ciszą i zmianami, bycie dzieckiem, nastolatkiem, dorosłym, ściana "w i poza" więzieniem, "choroba". "Jak dawno temu byliśmy dziećmi, i jak długo czujemy się dorośli?", "Jak długo trwa dzień na plaży?", "Jak długo trwa dzień w OPG?". Aby spróbować odpowiedzieć na te pytania, aktorzy używali narzędzi twórczego pisania, w wyniku, których powstały niektóre teksty do wykonania. Pozostałe fragmenty były proponowane przez nich samych. Wybór mocno minimalistycznego stylu scenografii scenicznej został podyktowany przez niesamowitą moc przestrzeni: nowy plac wybiegowy dla więźniów, monochromatyczny kwadrat o symetrycznej przestrzeni. W 2013 roku wyprodukowano, dzięki pracy operatora wideo i fotografów, znaczną ilość materiału, które następnie zostały wykorzystane do produkcji jednego lub więcej filmów, które zostaną przedstawione w OPG jak również ewentualnie w trakcie zewnętrznych

	<p>impresz (festiwale, konkursy).</p> <p>Ocena: Jedyną metodą oceny przedsięwzięcia był nieprzymuszony udział osadzonych więźniów w warsztatach pod względem ilości i jakości.</p>
MATERIAŁY VIDEO	<p>https://www.youtube.com/watch?v=UynMbVFPOVO (video 2013)</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=qN6Swjd6Jhw (video 2012)</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=8r2AbB_uzAI (video 2011)</p>
ZDJĘCIA	<div>   </div> <div>   </div> <div>   </div> <div>   <p>Nessuna epoca quanto la nostra ha accumulato sull'uomo conoscenze così numerose e così diverse [...] nessuna epoca è riuscita a rendere questo sapere così prontamente e così facilmente accessibile. Eppure nessuna epoca ha saputo meno cosa è l'uomo. Martin Heidegger.</p> </div>



Quando un attore raggiunge l'essenza della sua vocazione? Quando compie un atto di sincerità e mette a nudo se stesso. Agire con sincerità significa essere capaci di reagire totalmente, cioè di cominciare ad esistere. *Jerry Grotowski*



IL MURO E' ANCORA LI', SOLIDO, PROTETTIVO, CON TUTTA L'AMBIGUITA' DI UNA CASA E DI UNA PRIGIONE, DI QUALCOSA CHE CI DEFINISCE E INSIEME CI IMPEDISCE DI ARRIVARE A NOI STESSI. *Eugenio Barba*















TYTUŁ	Perspektywy. Ja na zmieniającym się rynku pracy.
MIEJSCE	Warszawa, Polska
ORGANIZACJA/ INSTYTUCJA	Stowarzyszenie Praktyków Dramy STOP-KLATKA
DANE KONTAKTOWE	Stowarzyszenie Praktyków Dramy STOP-KLATKA ul. Strzelecka 3 lok 12, 03-433 Warszawa http://stop-klatka.org.pl/ zarzad@stop-klatka.org.pl Małgorzata Winiarek-Końcicka (Prezes)
GRUPA DOCELOWA/ KONTEKST	<p>Głównym celem projektu jest przygotowanie młodych ludzi do wejścia na rynek pracy. Warsztaty prowadzone są przy użyciu metodologii opartej na dramie. Projekt skierowany jest do uczniów średnich szkół technicznych i gimnazjów. Praktyka odbywa się w szkołach, w klasach. Uczniowie biorą udział w trzygodzinnych warsztatach, aby można było zanalizować ich potencjał i pomóc im odnaleźć się na rynku pracy. Ponadto uczniowie mają możliwość skorzystania z bezpłatnych godzin szkoleń prowadzonych przez certyfikowanego trenera. Projekt ma fanpage na Facebooku, zbudowany z motywujących postów i interesujących informacji.</p> <p>Projekt realizowany jest przez Stowarzyszenie STOP-KLATKA, które wykorzystuje teatr w takich dziedzinach jak edukacja, profilaktyka, rehabilitacja, rozwój umiejętności interpersonalnych, społecznych i obywatelskich, zapobieganie dyskryminacji i wykluczeń, a także budowanie więzi w społecznościach lokalnych. Od 2002 roku przeprowadzono ponad 40 projektów teatralnych, które dotarły do ponad 23.000 osób. Grupami docelowymi są: uczniowie, studenci, nauczyciele, psycholodzy, pracownicy socjalni, szkoleniowcy i trenerzy, mediatorzy, animatorzy, terapeuci.</p> <p>Stowarzyszenie promuje, popularyzuje i uczy stosowanej metodę opartej na dramie. Organizujemy kursy teatralne i warsztaty, międzynarodowe konferencje i fora dla praktyków teatralnych, publikujemy materiały i certyfikujemy trenerów teatralnych i specjalistów. Ponad 2500 osób z całej Polski wzięło udział w kursach, które wykorzystują teatr w pracy grupowej.</p> <p>Stowarzyszenie czerpie swą siłę z ludzi, którzy łączą swoją aktywną postawę wobec zmian społecznych i rozległe kompetencje w różnych dziedzinach z wiedzą o teatrze i pracy grupowej. Członkowie Stowarzyszenia to psycholodzy, nauczyciele, specjaliści od polityki społecznej i eksperci rehabilitacji, trenerzy teatralni, mediatorzy, dziennikarze, choreografowie, eksperci w zakresie praw człowieka, organizatorzy imprez, aktorzy i aktorki, terapeuci i studenci – w tym absolwenci programu teatralnego na Uniwersytecie w Exeter w Wielkiej Brytanii.</p> <p>Stowarzyszenie Stop-Klatka prowadzi kursy teatralne, warsztaty, organizuje</p>

	międzynarodowe konferencje i fora teatru użytkowego, wydaje certyfikaty trenerów teatralnych i specjalistów. Metoda która jest przez nich stosowana to teatr, który John Somers charakteryzuje jako "Teatr, który ma zadanie do wykonania".
ZAWARTOŚĆ/ EFEKTY KSZTAŁCENIA	<p>Szkolenia są organizowane jako trzygodzinne warsztaty, mające na celu zachęcenie uczniów i studentów aby poznać się nawzajem, aby zaplanować swoją karierę i podążać za swoimi marzeniami. Po warsztatach uczestnicy zdobywają praktyczne umiejętności, jak prezentować się na rozmowach kwalifikacyjnych i skutecznie komunikować. Odkrywają siebie i zyskują samoświadomość.</p> <p>Efekty kształcenia dla uczestników:</p> <ul style="list-style-type: none"> 🎤 okazja, aby odkryć swoje mocne strony, zainteresowania, umiejętności, a także potrzeby i wartości przyszłej pracy 🎤 jak można je skutecznie wykorzystywać na zmieniającym się rynku pracy 🎤 umiejętność efektywnego komunikowania się
OPIS PROCESU	Metodologia opiera się na trzygodzinnych warsztatach, w których uczniowie biorą udział, inwentaryzując swój potencjał i ucząc się wykorzystywania go na rynku pracy. Podczas warsztatów uczestnicy mają okazję odkryć swoje mocne strony, zainteresowania, umiejętności, a także potrzeby i wartości przyszłej pracy. Zastanawiają się też, jak mogą wykorzystać je efektywnie na zmieniającym się rynku pracy; poznają zasady komunikacji (na linii ja-pracodawca). Poznają także techniki autopromocji w praktyce - poprzez udział w zaimprovizowanym wywiadzie.
NIEZBĘDNE ZASOBY	Metodologia jest przeznaczona dla szkół, do realizacji w klasach. Warsztaty są nadzorowane przez praktyka teatralnego. Uczniowie są również pod opieką certyfikowanego trenera, aby zapewnić im indywidualne wsparcie.
EWALUACJA METODOLOGII	Metoda ta jest oceniana przez grupową dyskusję. Wyniki nie są śledzone. Celem projektu jest inspirowanie studentów i analizowanie ich ścieżek kształcenia i zatrudnienia.



Teatr łączy pokolenia

TYTUŁ	Teatr Łączy Pokolenia
MIEJSCE	Polska, Bielsko-Biała
ORGANIZACJA/ INSTYTUCJA	Bielskie Stowarzyszenie Artystyczne Teatr Grodzki
DANE KONTAKTOWE	Bielskie Stowarzyszenie Artystyczne Teatr Grodzki ul. S. Sempołowskiej 13, 43-300 Bielsko-Biała, biuro@teatrgrodzki.pl
GRUPA DOCELOWA/ KONTEKST	<p>Bielskie Stowarzyszenie Artystyczne Teatr Grodzki zostało założone w 1999 roku w Bielsko-Białej. Stowarzyszenie grupuje artystów, pedagogów i organizatorów kultury zaangażowanych w pracę artystyczną z dziećmi, młodzieżą, z dorosłymi i osobami w podeszłym wieku z grup wykluczonych społecznie. Do tych ostatnich należą niepełnosprawni fizycznie i umysłowo, osoby z trudnościami w nauce, dzieci i młodzież z rodzin zagrożonych, młodociani przestępcy, ofiary alkoholizmu i uzależnienia od narkotyków, osoby starsze i wszyscy ci, którzy są poza głównym nurtem życia społecznego i kulturalnego.</p> <p>Celem projektu jest inspirowanie innowacyjnych i kreatywnych działań w dziedzinie edukacji teatralnej, zwłaszcza wśród grup zagrożonych wykluczeniem społecznym i grupach międzypokoleniowych. Ważnym elementem adaptacji projektu na grunt polski jest włoska metoda motywowania teatrem, opracowana przez Centro Studi Opera Don Calabria w Weronie.</p>
ZAWARTOŚĆ/EFEKTY KSZTAŁCENIA	<p>Główne sfery działalności w projekcie:</p> <ul style="list-style-type: none">  Stworzenie portalu internetowego "Teatr amatorski"  Program szkoleniowy w dziedzinie teatru aktywującego  Zajęcia warsztatowe trzech grup teatralnych działających pod nadzorem Stowarzyszenia  Organizacja festiwalu  Publikacje <p>Działania w ramach projektu składają się z kompleksowej kampanii rozwoju i promocji metod twórczych w edukacji, wykorzystujących siłę i atrakcyjność sztuki do poprawy sytuacji społecznej osób wymagających wsparcia.</p>
OPIS PROCESU	<p>Ważnym elementem projektu było dostosowanie metodologii "cosquillas", pochodzącej z teatru włoskiego, która obejmuje następujące działania:</p> <ul style="list-style-type: none">  Gra w kręgu z piłką <p>Gra rozpoczyna się od tego, że uczestnicy siadają w kręgu na krzesłach, równomiernie rozmieszczonych. Uczestnik przekazuje innym w kręgu przedmiot, zwykle piłkę, i wymawia swoje imię. Ta pierwsza faza służy stworzeniu grupy oraz oswojenia z podejmowaniem samodzielnych decyzji. Dla każdej nowej rundy, wraz z przekazaniem przedmiotu, zadaje się coraz bardziej konkretne pytania, coraz bliższe przewodniemu tematowi sesji. Pozwoli to uczestnikom czuć się niezakłopotanymi banalnością swoich odpowiedzi, podkreśli natomiast ich zdolności obserwacji, pozwoli odrzucić codzienność i ujawnić piękno swoich możliwości, w obecności innych, w nowej sytuacji, w nowym świecie dla siebie i otoczenia.</p>

	<p> Obraz</p> <p>Praca zaczyna się w parach. Trenerzy prezentują ćwiczenie. Dwie osoby ustawiają się naprzeciw siebie, krzesło stoi w środku, w tle gra muzyka. Krzesło służy jako tło i pomaga poczuć się mniej obnażonym przed innymi. Kiedy osiągnie pozycję, w której widać całe ciało drugiej osoby, zamiera w bezruchu. Druga osoba próbuje teraz zagrać to, co widzi, aby dopełnić obraz. Kilka sekund aby wszystko znieruchomiało i towarzysze zabawy ogłaszają gotowość obrazu. Po tym partnerzy wymieniają się rolami. Ćwiczenie ma również techniczną wartość (w aspekcie reżyserskim) w zakresie tworzenia scen teatralnych. Niebagatelna jest również wartość emocjonalna, ponieważ ćwiczenie tworzy ramy dla grupy, gdy wprowadzamy jedną po drugiej, nowe postacie na plan. W tym momencie tworzy się rodzaj zbiorowego przedsięwzięcia, gdzie każdy ma swoją rolę w budowaniu sceny w tym samym czasie, na tym samym poziomie i we wspólnej przestrzeni. Może to dać efekt integracyjny już od pierwszego spotkania.</p> <p> Lustro</p> <p>Dwa krzesła w centrum, umieszczone w niewielkiej odległości od siebie. Dwie osoby siadają i patrzą na siebie. Jedna z nich - lider (reszta siedzi w rzędach) zaczyna poruszać się przy dźwiękach muzyki, przyjmuje pozy, wykonuje sekwencje ruchów. Rolą drugiego uczestnika jest skoordynowane powtarzanie ruchów. Ważne jest, aby uzyskać płynność synchronicznych działań dwóch osób, dając w rezultacie wrażenie jednego spójnego systemu. Na polecenie lidera następuje zamiana ról. Zadanie może być wykonywane w grupach na różnym poziomie trudności (np. Poprzez zmianę dystansu, stojąc zamiast siedząc itp.).</p> <p> Spojrzenie</p> <p>Uczestnicy siedzą w kręgu. Osoba, która zaczyna trzyma w dłoniach jakiś przedmiot, na przykład piłkę. Jego zadaniem jest podejście do kogoś, nawiązanie kontaktu wzrokowego i utrzymanie go przez chwilę. Trwa to około trzydziestu sekund. Spojrzenie prosto w oczy, intensywny kontakt wzrokowy stwarza szansę na porozumienie. To, co widzi w wyrazie oczu daje głęboki wgląd zarówno w inną osobę, jak również w siebie. Działaniu towarzyszy muzyka.</p> <p> Powitanie</p> <p>Ćwiczenie indywidualne. Jedna osoba stoi przed publicznością. Jego zadaniem jest przedstawienie siebie publiczności pod hasłem "jestem tym, kim jestem". Punkt wyjścia zależy od potrzeb grupy i inicjatywy lidera warsztatów. Pozycja początkowa przedstawiającego się jest leżąca, stojąca lub siedząca. Towarzyszy temu muzyka, uczestnik musi reprezentować kim on/ona jest, poprzez syntezę małych ruchów, które są nie-mimiczne. Podtekst tego przedstawienia: "Jestem tym właśnie".</p> <p>Celem gry jest kumulacja emocji i wyrażenie ich w jednej chwili. To powinno ujawnić zarówno własny wizerunek jak i stosunek do grupy. Szczegółowy opis metodologii jest dostępny w publikacji: „<i>TEATR – SZKOŁA – ŻYCIE Teatr jako metodyka wspomagająca w szkoleniach zawodowych</i>”, P. Kostuchowski, Bielsko-Biała 2014</p>
NIEZBĘDNE ZASOBY	Warsztaty wymagają podkładu muzycznego i co za tym idzie, dobrego systemu nagłośnienia. Nie angażowane natomiast są środki w kostiumy oraz scenografię, która ma tu jedynie funkcję ukrywania elementów

	systemu nagłośnienia. Elementem budującym treść jest ciało. Muzyka może sugerować tożsamość w czasie przedstawienia i może być środkiem do wyrażenia czegoś konkretnego.
EWALUACJA METODOLOGII	Projekt i metodologia zostały poddane ocenianiu poprzez badanie ankietowe. Zostało sporządzone również sprawozdanie z tej oceny.



Moja Nowa Droga





TYTUŁ	Moja Nowa Droga
MIEJSCE	Polska, Warszawa
ORGANIZACJA/ INSTYTUCJA	Fundacja Drama Way
DANE KONTAKTOWE	ul. Anielewicza 11/17 00-161 Warszawa http://fundacja.dramaway.pl/
GRUPA DOCELOWA/ KONTEKST	<p>Program "Moja Nowa Droga" adresowany był do osób odsiadujących karę więzienia, które zdefiniować można przez duży stopień agresji w relacjach interpersonalnych. Działania były prowadzone dla wybranej grupy 12 więźniów z aresztu w Warszawie. Ich wiek wahał się od 22 do 33 lat, a średni wiek członka grupy wynosił 25 lat. 10 osób zostało skazanych już wcześniej - tylko dwóch zostało skazanych po raz pierwszy.</p> <p>Analiza dokumentacji więźniów wykazała, że wszyscy członkowie grupy wykazywali tendencję do reagowania agresją w sytuacjach trudnych, u dwóch uczestników zdiagnozowano również zachowanie automatycznie agresywne. Ponadto trzech więźniów uczestniczących w przedsięwzięciu miało bardzo złą reputację - stale prokurowali problemy wychowawcze i dyscyplinarne.</p> <p>Zgodnie z kanonami wiedzy kryminologicznej nauczanie przestępców opiera się przede wszystkim na opanowaniu specyficznych motywacji, postaw, aspiracji i racjonalizacji. Należy podkreślić, że zarówno wykorzystywanie specyfiki pracy grupowej jak i metody dramy wspiera proces korygowania postaw i zachowań u uczestników.</p>
ZAWARTOŚĆ/EFEKTY KSZTAŁCENIA	<p>Program składa się z 10 cykli warsztatów i został opracowany na podstawie brytyjskiego modelu pracy ze skazanymi, opracowanym przez Jamesa Thompsona i Michaela Balfoura, w której drama jest główną metodą.</p> <p>Teatr jest często uznawany za formę uczenia się nowych zachowań, które są istotne z punktu widzenia funkcjonowania społecznego. Wspiera zmiany postaw i zachowań jednostki. Korzystając z tej metody, tworzone są warunki i sytuacje które generują pożądane doświadczenia poznawcze, emocjonalne i motywacyjne, wzmacniające efektywne przysposobienie społeczne i zapewniające bezpieczeństwo psychologiczne uczestników. Program kursu, prócz dramy, wykorzystuje elementy treningu asertywności, treningu umiejętności społecznych i innych technik rozwijających samoświadomość uczestników i aktywizujących grupę.</p>
OPIS PROCESU	<p>Wykorzystywane elementów dramy oparte na metodzie Jamesa Thompsona, zgodnie z którym działalność skupia się na "tworzeniu historii życia fikcyjnej postaci i stopniowe odkrywania motywacji jego decyzji, konsekwencji jego działań i emocji odczuwanych przez postać".</p> <p>Wspólnie tworzy się fikcyjną historię bohatera, w mniejszym lub większym stopniu będącego swego rodzaju ilustracją traumatycznych doświadczeń uczestników, która pozwala na systematyczną analizę nastawienia ich samych do życia. Grupa uczestników zajęć przygotowuje portret głównego</p>

	<p>bohatera.</p> <p>Treść improwizacji, cechy stworzone przez grupę bohaterów, dialogi ujawniające problemy osobiste - to wszystko jest udratyzowaniem życia uczestników, a to z kolei daje szansę na katharsis.</p> <p>Podczas zajęć uczestnicy analizują, dlaczego główny bohater znalazł się w takich warunkach (w więzieniu), a wymyśloną akcją zadecydują, że powinno to być związane z przemocą. Uczestnicy wymieniają wszelkie propozycje i wybierają rodzaj zachowania, które byłyby najprawdopodobniejsze w ich przypadku. Trener mówi, że teraz skupimy się na badaniu konkretnego przypadku.</p> <p>Konieczność analizy niektórych epizodów życia i odnoszenia się do nich, przedstawianie argumentów, które ujawniają własne emocje i pewną koncepcję życia, powodują że uczestnik zostaje pobudzony do autorefleksji. Samodzielnie lub z pomocą prowadzącego lub grupy, bada relacje między faktami i między poszczególnymi wydarzeniami i jest sprowokowany do samostanowienia i głębszego zrozumienia siebie samego.</p> <p>Dodatkowo uczestnicy znajdują się w rolach reżyserów i aktorów, pozostając cały czas wewnątrz procesu tworzenia. Ta szczególna forma działalności pozwala im zarówno na kreację bezpośrednią jak i na odtwarzanie scen z życia głównego bohatera. Elementy terapeutyczne i edukacyjne zawarte są przede wszystkim w scenach improwizowanych oraz w przewidywaniu własnego zachowania w trudnych sytuacjach.</p> <p>Treść kursu obejmuje również elementy działań związanych z agresywnym zachowaniem, badanych w kontekście improwizowanych scen. Wymyślone interwencje/reakcje dotyczą głównie zmiany horyzontów myślowych uczestników, co prowadzi do alternatywnej percepcji zjawiska prowokacji.</p> <p>Program kursu wprowadza elementy różnych rodzajów prowokacji, takich jak Uderzenia - zdarzenia losowe bez żadnych wrogich zamiarów, Nakręcenia - wydarzenia mające charakter zamierzonych prowokacji i Pompowanie (myśli) - wyrażające emocje osoby, która była właśnie prowokowana. Praca poprzez wyżej wymienione elementy pozwala na dogłębną analizę typowych sytuacji konfliktowych - które obejmują agresywne zachowanie - pogłębione o kompleksową analizę motywacji innych i określanie rodzaju emocji po obu stronach konfliktu. Z biegiem czasu uczestnicy formułują nowe (opracowane przez grupę) definicje trudnych sytuacji. Zrozumienie złożoności relacji z innymi osobami wzrasta i agresywne zachowanie nie jest tak wyraźnie istotne i satysfakcjonujące w rozwiązywaniu konfliktu.</p> <p>W programie znalazły się tradycyjne techniki stosowane już do pracy z agresywnymi osobami, techniki, które mają na celu odwrócenie lub spowolnienie gwałtowności przebiegu incydentu, który prowadzi do agresywnych zachowań. Kluczowe techniki, które towarzyszyły improwizacjom to: "stop-klatka", "rzeźba i pięć poziomów świadomości", "wewnętrzne głosy" i "gorące miejsce". Metody te pozwalają odkrywać</p>
--	--

	<p>motywy i uczucia agresora, dlatego pozwalają na analizę która nie jest możliwa w czasie rzeczywistym zdarzenia z powodu nagromadzenia bardzo silnych negatywnych emocji. Ponadto metody te odgrywają ważną rolę w poznawaniu uczuć innych ludzi (zarówno członków rodziny sprawców jak i ofiar oraz samych ofiar) i rozwijanie empatii. Technika ta zyskuje zainteresowanie grup. Uczestnicy są chętni do zadawania pytań, uważnie słuchają odpowiedzi.</p>
NIEZBĘDNE ZASOBY	<p>Program został przeprowadzony w obiektach więziennych.</p>
EWALUACJA METODOLOGII	<p>Ocena programu wykonanego przez uczestników (w formie ustnej opinii i badań ankietowych) udowadnia jego przydatność i efektywność. Pozytywne reakcje na program, a także częste wspomnianie przez uczestników treści programu podczas wszystkich form oceny, wskazuje że w przypadku większości uczestników cele programu zostały osiągnięte. Uczestnicy w trakcie ewaluacji często sygnalizowali potrzebę tego typu działalności, która była przez nich postrzegana jako forma skutecznej rehabilitacji.</p> <p>Podczas oceny, uczestnicy wybrali następujące wspólne argumenty za przydatnością procesu:</p> <ul style="list-style-type: none"> 🗣️ zawartość programu pobudza do refleksji nad własnym zachowaniem, pozwala analizować błędy, a także planować przyszłość w sposób konstruktywny; 🗣️ pewne formy działań, które doprowadziły do pozytywnej oceny atmosfery podczas spotkań, wyzwoływały korzystne zmiany w jakości relacji między członkami grupy; 🗣️ forma zajęć pozwala na uwolnienie się od nudy i monotonii codziennego życia w więzieniu.



Dramowa Akademia Wolontariacka

TYTUŁ	Dramowa Akademia Wolontariacka
MIEJSCE	Warszawa, Polska
ORGANIZACJA/ INSTYTUCJA	Stowarzyszenie STOP-KLATKA
DANE KONTAKTOWE	Stowarzyszenie Praktyków Dramy STOP-KLATKA ul. Strzelecka 3 lok 12, 03-433 Warszawa http://stop-klatka.org.pl/ zarzad@stop-klatka.org.pl Małgorzata Winiarek-Kołučka (Prezes)
GRUPA DOCELOWA/ KONTEKST	Dramowa Akademia Wolontariacka jest projektem organizowanym od roku 2008. W poprzednich edycjach uczestniczyło ponad 250 wolontariuszy. Celem inicjatywy DAW jest umożliwienie wolontariuszom zdobywania wiedzy i umiejętności, tak aby mogli oni prowadzić własne warsztaty i projekty społeczne za pomocą metody dramy stosowanej. Chodzi o to, aby inspirować ludzi, którzy chcą się rozwijać, pracować i tworzyć coś wartościowego dla innych.
ZAWARTOŚĆ/EFEKTY KSZTAŁCENIA	Dramowa Akademia Wolontariacka jest wolontariackim, bezkosztowym programem szkoleniowym, który koncentruje się na metodzie dramy i rozwoju poprzez warsztaty teatralne. Projekt składa się z 62 godzin warsztatów prowadzonych przez instruktorów teatralnych i prowadzących. Efekty kształcenia: <ul style="list-style-type: none">  nowa wiedza i umiejętności do wykorzystania w metody dramy stosowanej  rozwijanie kompetencji osobistych i społecznych, niezbędnych do efektywnego funkcjonowania na rynku pracy oraz w życiu codziennym (takich jak: współpraca w zespole, komunikacja, kreatywność, pobudzanie aktywności)  nowe kontakty do aktywnymi ludźmi, z którymi można współpracować  cenne doświadczenie życiowe i zawodowe, które zwiększa atrakcyjność na rynku pracy jako trener, animator lub pedagog
OPIS PROCESU	Spotkania rekrutacyjne odbywają się w 6 grupach członkowskich. 4-dniowe warsztaty na temat współpracy dotyczą tworzenia prospołecznych działań teatralnych. Poruszane są zagadnienia integracji i współpracy w grupie. Warsztaty na temat współpracy i rozwoju są prowadzone z użyciem metodologii dramy stosowanej i innych metod aktywizujących (wspomagających komunikację, wyjaśniające role w grupie, wyjaśniających podział zadań). Uczestnicy zyskują również wiedzę i mają możliwość dzielenia się swoim doświadczeniem w tworzeniu działań pro-społecznych i w końcu zaczynają pracować w czteroosobowych grupach. Praca w czteroosobowych grupach wolontariuszy, szkolenie. Analiza potrzeb grupy docelowej, wyznaczenie celów warsztatów przy wsparciu prowadzącego (osoba z doświadczeniem w opracowywaniu i realizacji warsztatów teatralnych) 2-dniowe warsztaty na temat technik dramy i ogólnie teatru, pokazują




	<p>potencjał zastosowania tych technik w praktyce. Wybrane ćwiczenia i techniki teatralne przysposabiają do pracy z grupami, omawiając ich strukturę i zasady postępowania. Tworzenie własnych teatralnych działań obywatelskich w 4-osobowych grupach.</p> <p>Praca w czteroosobowych grupach 4 wolontariuszy, konsultacje z nauczycielami. Udoskonalenie warsztatu, rozwój narzędzi oceny, wybór materiałów potrzebnych do jego realizacji. Współpraca z instytucjami, gdzie będą realizowane warsztaty. Grupy są wspierane przez doświadczonego nauczyciela.</p> <p>Warsztaty przygotowane przez wolontariuszy. Prowadzenie dwóch cykli warsztatów teatralnych przez wolontariuszy, gromadzenie dokumentacji działalności.</p> <p>Dwudniowe spotkania kontrolne. Podczas spotkania uczestnicy będą mieli okazję do konsultacji i wypróbowania fragmentów wybranych scenariuszy pod nadzorem opiekunów.</p> <p>Spotkanie kończące. Zespoły i ich opiekunowie omawiają proces tworzenia i realizacji warsztatów, wyniki procesu ewaluacji oraz możliwości współpracy w najbliższych inicjatywach prospołecznych i edukacyjnych.</p>
NIEZBĘDNE ZASOBY	Łączny czas potrzebny dla ścieżki szkoleniowej to 62 godzin. Warsztaty są pod opieką doświadczonego specjalisty dramy.
EWALUACJA METODOLOGII	Głównym celem jest umożliwienie ochotnikom zdobycia wiedzy i umiejętności do tworzenia własnych warsztatów i projektów społecznych z wykorzystaniem metodologii dramy stosowanej. Opinie uczestników są zebrane na końcu ścieżki szkoleniowej.



Portugalia






Sztuka dramatyczna, jako forma zapobiegania znęcaniu się

TYTUŁ	Sztuka dramatyczna, jako forma zapobiegania znęcaniu się i zastraszaniu – doświadczenia grupy interwencyjnej APAV (APAV – Portugalskie Stowarzyszenie Wsparcia Ofiar Przemocy) Źródło: Cardoso, Natália. <i>O Jogo Dramático na Prevenção do Bullying – Algumas Experiências de Intervenção da APAV</i> , (2009). Interações, nº13, PP. 275-288.
MIEJSCE	Portugalia, Coimbra
ORGANIZACJA/INSTYTUCJA	Wykorzystanie gry i teatru dramatycznego, jako ważnego narzędzia edukacyjnego jest praktyką, która została zinstytucjonalizowana, przez APAV w swoich interwencjach.
DANE KONTAKTOWE	Biuro wsparcia ofiar przemocy w Coimbra apav.coimbra@apav.pt
GRUPA ODBIORCZA/KONTEKST	<p>Główny cel: rozwijanie świadomości i profilaktyki dotyczącej znęcaniu się w szkołach.</p> <p>Brak umiejętności społecznych i asertywności, tak częste u dzieci padających ofiarą znęcania się można pokonać dzięki stosownemu treningowi umiejętności asertywności, umożliwiającemu im lepiej radzić sobie bezpośrednio lub pośrednio w sytuacjach agresywnych. Szkolenia z gry scenicznej lub teatru dramatycznego (niektóre strategie dostępne dzięki grupie teatru uciśnionych) przychodzą z pomocą jako ważne narzędzie edukacyjne, nie tylko w celu podniesienia świadomości do pewnego wzorca zachowań, ale także do promowania zmian w tej strukturze. Gra teatralna pomaga dzieciom i młodzieży w nabyciu umiejętności komunikacyjnych, które z kolei umożliwiają im lepsze relacje z innymi ludźmi, aby nauczyli się, jak słuchać i rozumieć, i być wysłuchanym i zrozumianym.</p> <p>Dlatego też APAV postanowiła wszcząć interwencję profilaktyczną której głównym celem są szkolenia z umiejętności personalnych, społecznych, emocjonalnych i relacyjnych. Opracowano 7 warsztatów skupiających się na technikach rozwijania świadomości i profilaktyki:</p> <ul style="list-style-type: none"> 5 dotyczących znęcaniu się; 1 dotyczącą zapobieganiu uzależnieniom; 1 dotyczącą randkowej przemocy <p>Każdy warsztat trwał 90 minut, a ich grupą docelową byli uczniowie od 7 do 12 klasy i grupa młodych ludzi z domu poprawczego.</p>

ZAWARTOŚĆ/EFEKTY KSZTAŁCENIA	<p>Młodzież i dzieci, które cierpią z powodu mobbingu są, zazwyczaj, społecznie izolowane, mają niski poziom popularności wśród kolegów w szkole i nie zawierają zbyt łatwo przyjaźni. Może to prowadzić do unikania szkoły i niepewności uczuć.</p> <p>Jak już wcześniej wspomniano, brak umiejętności społecznych i asertywności, tak powszechne u dzieci będących ofiarami mobbingu można przezwyciężyć pewnymi umiejętnościami, szkoleniami z asertywności, umożliwiając im lepiej odnajdywać się w bezpośrednim lub pośrednim akcie przemocy. Zabawy na scenie pomagają dzieciom i młodzieży w nabyciu umiejętności komunikacyjnych, aby umożliwić im lepsze relacje z innymi ludźmi, i uczą, ich jak słuchać i rozumieć, ale też jak być wysłuchanym i zrozumianym.</p> <p>Dzięki tej działalności główne cele to zwiększenie świadomości uczniów na te problemy i pomoc w aktywnym myśleniu pozytywnym w celu znalezienia alternatywnych sposobów rozwiązywania problemów, z dala od przemocy.</p>
OPIS PROCESU	<p>Te działania uświadamiające i zapobiegawcze zostały skonstruowane w następujący sposób:</p> <ul style="list-style-type: none"> 🎤 Gry aktywacji ciała 🎤 Debata na temat konkretnego problemu, z pomocą materiału wizualnego (kreskówek i doniesień prasowych) 🎤 Teatr Obrazów (strategia zaczerpnięta od Grupy Teatralnej Uciśnionych) - za pomocą kluczowych pomysłów wynikających z debaty: <ul style="list-style-type: none"> ○ Proponuje się studentom utworzenie, ze swoich ciał, statwę obrazującą ich agresora; ○ Dyskutuje się ze studentami sposoby rozwiązywania sytuacji trudnej, w której się znaleźli (ta dyskusja może zawierać lub nie udział osób trzecich; ○ Buduje się i proponuje studentom nowe obrazy biorąc pod uwagę alternatywy omówione wcześniej, jak również przejścia pomiędzy obrazami z sytuacji konfliktu do pożądanego rozwiązania; 🎤 Wykonalność rozwiązań jest omawiana i proponowane są nowe pomysły.
NIEZBĘDNE ZASOBY	<p>Brak jest szczegółowych informacji dotyczących koniecznych zasobów, jednak na podstawie dostępnego materiału, można wywnioskować, że do realizacji projektu wymagane są następujące materiały:</p> <p>Czas: 90 minut z każdej sesji</p> <p>Wyposażenie: pokój z wystarczająco dużą ilością miejsca na debatę, ale także do przeprowadzenia działań teatralnych związanych z projektem</p> <p>Pracownicy: potrzebny będzie przynajmniej jeden pośrednik</p>
EWALUACJA METODOLOGII	<p>Jest to najłatwiejszy punkt tego programu. Chociaż działania zostały dobrze przyjęte przez uczestników, którzy łatwo i szybko dopasowali się do działań, zwłaszcza Ci, którzy już pracowali w szkole nad podobnymi zagadnieniami; nie zastosowano żadnej metodologii oceniającej.</p>



Teatr jako metoda nauczania o właściwościach produktów żywnościowych

TYTUŁ	Teatr jako metoda nauczania o właściwościach produktów żywnościowych Źródło: Padrão, Patricia et al. „ <i>O Teatro como Ferramenta pedagógica nas Ciências da Nutrição</i> ”
MIESIĄCE	Portugalia, Porto
ORGANIZACJA/INSTYTUCJA	Nie wiadomo, czy praktyka jest zinstytucjonalizowana. Dostępne informacje wskazują, że było to pierwsze doświadczenie wdrożeniowe. Program ten został zrealizowany przez studentów kierunku Nauka o Żywności i jej Właściwościach Żywnościowych w ramach zajęć „Projekt Komunikacja”.
DANE KONTAKTOWE	Uniwersytet w Porto, Wydział Nauk o Żywności i Jej Właściwościach Żywnościowych https://sigarra.up.pt/fcnaup/pt/web_page.inicial
GRUPA ODBIORCZA/KONTEKST	<p>W tym doświadczeniu grupą docelową byli studenci uczęszczający do klasy "Projekt Komunikacja" w roku szkolnym 2010/2011. Nie ma wzmianki na temat precyzyjnej liczby osób zaangażowanych jednak, na podstawie dostępnych informacji, można domyślić się że co najmniej 33 osoby były częścią programu:</p> <ul style="list-style-type: none">  30 osób – studenci  2 (co najmniej) – specjaliści szkoleniowcy ze stowarzyszenie USINA Theatre Company  1 – osoba, która nie brała udziału w rozwoju działalności, ale miała ważną rolę jako obserwatora zewnętrznego. <p>W tym zastosowaniu teatru, jako narzędzie nauczania, wybrano metodologię "Debata-Teatr", gdzie teatr jest postrzegany, jako narzędzie, które promuje zdolności ekspresji, komunikacji, wzajemnego zrozumienia, integracji i uczestnictwa. Postrzeganie teatru w ten sposób, umożliwia wykorzystanie narzędzi teatralnych w jednym konkretnym celu: interwencji socjalnej/ podnoszenia świadomości na temat niektórych zagadnień istotnych dla społeczeństwa. Wykorzystując techniki teatralne, jako narzędzia do zapobiegania, metoda ta okazuje się innowacyjna, ponieważ jest w stanie zapewnić społeczeństwu możliwość rozwoju wiedzy na temat zdrowia, a także poddaje pod rozagę ich własne przekonania, postawy, nawyki i zachowania.</p> <p>Poprzez poddanie uczestników refleksji na temat problemów, z którymi się borykają, oferuje im się możliwe sposoby ich rozwiązywania; technika ta może być stosowana do szerokiej różnorodności zaburzeń zachowania w stosunku, do których istnieje zamiar autorefleksji w celu przezwyciężenia słabości.</p>





Animacja i Udział w Forach: Studium Przypadku w Famalicão da Serra

TYTUŁ	Animacja i Udział w Forach: Studium Przypadku w Famalicão da Serra. Źródło: Loureiro, Ana Catarina Lopes. <i>A Animação e os Fóruns de Participação: um Estudo de Caso em Famalicão da Serra</i> , (2012). Escola Superior de Educação, Comunicação e Desporto – Instituto Politécnico da Guarda.
MIEJSCE	Portugalia, Famalicão da Serra (Guarda).
ORGANIZACJA/ INSTYTUCJA	Doświadczenie to porusza temat wykorzystania strategii "Teatru Forum" (zaczerpniętego od grupy teatralnej uciśnionych) opisane w tym badaniu jako studium przypadku. Mimo, że jest to zalecane nie ma wzmianek na temat tego czy ta metodologię ma wymiar formalny.
DANE KONTAKTOWE	Wyższa Szkoła Edukacji, Komunikacji i Sportu, Politechnika w Guarda http://www.esecd.ipg.pt/
GRUPA DOCELOWA/ KONTEKST	Wdrożona Metodologia – Teatr Forum (strategia zaczerpnięta z grupy teatralnej uciśnionych). Pierwszym krokiem w tej metodologii było opracowanie analizy SWOT, co pozwoliło zidentyfikować mocne i słabe strony, szanse i zagrożenia związane z konkretnym kontekstem edukacyjnym. Analiza ta pozwoliła na usystematyzowanie informacji i opracowanie właściwej perspektywy o rzeczywistości, pozwalając zrozumieć istotne problemy w dziedzinie poddanej badaniu. Dodatkowo, analiza pomogła również organizacji i zaplanowaniu interwencji, przez moderatora. Głównym celem Teatru Forum jest przekształcenie jednostki poprzez dialog, dając głos tym, którzy muszą być wysłuchani - wykorzystanie teatru dla rozwoju osobistego i zbiorowego, podnosi również udział i świadomość obywatelską. Metodologia ta może być stosowana w każdym kontekście, na wsi lub w miastach; może mieć zastosowanie do dzieci, młodzieży, dorosłych i osób w podeszłym wieku, tak długo, jak tylko istnieją rzeczy i sytuacje wymagające wprowadzenia zmian i jeśli tylko ćwiczenia są odpowiednie/ dostosowane do docelowej grupy ludności.
ZAWARTOŚĆ/EFEKTY KSZTAŁCENIA	Metoda ta szkoli, podnosi świadomość, zwiększa zaangażowanie i rozwój strategii, u wszystkich uczestników, co czyni ich znaczącą częścią wprowadzanych zmian. Jest to metoda partycypacyjna , która ma na celu umożliwienie ludności z obszarów wiejskich, stanie się agentami i aktorami odpowiedzialnymi za swój własny rozwój. Teatr Forum to wyraźnie strategia rozwoju opierająca się na zasadzie stwarzania ludności możliwości do aktywnego korzystania z praw obywatelskich, co będzie promowało wprowadzanie zmian nie tylko w ich życiu prywatnym, ale również dla całej społeczności – przestaną przez to być biernymi obserwatorami rzeczywistości.
OPIS PROCESU	Przed rozpoczęciem jakichkolwiek działań, ważnym jest aby nawiązać współpracę z niektórymi lokalnymi agentami, reprezentantami stowarzyszeń kulturalnych i społecznych, a także stowarzyszeń na rzecz rozwoju lokalnego, które mogą ułatwić realizację całego procesu: w kontakcie z miejscową ludnością, zapewnić świadczenia i dostarczania




	<p>ważnych informacji, stworzą miejsce pracy w celu opracowania metodologii. Chronologiczne kroki wdrażania tej metodologii są następujące:</p> <p>Diagnostyczne: poprzez analizę SWOT: Rozwój lokalny jest możliwy tylko z udziałem przedstawicieli lokalnych i aktorów – w związku z tym muszą oni być zmotywowani do tej interwencji, a jedynym sposobem na osiągnięcie tego jest odpowiednie przygotowanie diagnostyczne.</p> <p>Etap 1: Praca w terenie – głównym celem jest zdobycie zaufania ludności</p> <p>Etap 2: Zaproszenie – musi się to odbywać w miejscach publicznych z łatwym dostępem do wszystkich mieszkańców</p> <p>Etap 3: Spotkanie – podczas którego cała metodologia i jej cele, oraz wszelkie wątpliwości muszą być omówione i wyjaśnione; dalsze działania projektu muszą być określone i zaplanowane w zależności od dostępności uczestników (moderator musi być elastyczny w odniesieniu do tego aspektu).</p> <p>Teatr Forum, może być rozwijany w 5 sesjach:</p> <p>1 Sesja – jej głównym celem jest stworzenie relacji między koordynatorem i grupą, ale również pomaga koordynatorowi w zbadaniu potrzeb każdego z uczestników, co będzie przydatne w trakcie tworzenia scenariusza sztuki teatralnej</p> <p>2 Sesja – tutaj działania oparte są na zdjęciach zrobionych na terytorium lokalnym, które są poddane dyskusji w trakcie ostatniej sesji – każdy uczestnik jest poproszony o opowiedzenie historii za pomocą ekspozycji zdjęć</p> <p>3 Sesja – dyskusja na temat pomysłów dotyczących rozwoju scenariusza – skrypt musi być opracowany w oparciu o problemy odczuwane przez uczestników</p> <p>4 Sesja i 5 Sesja – w czasie tych sesji odbywają się próby spektaklu, jak również wprowadzane są niezbędne zmiany – przed rozpoczęciem próby, muszą być przeprowadzone ćwiczenia w stymulowaniu koncentracji</p> <p>Sztuka Teatralna:</p> <p>1 – spektakl jest całkowitym wyrazem uczestników</p> <p>2 – prowadzący wyjaśnia zgromadzonym zasady Teatru Forum</p> <p>3 – druga część spektaklu ma miejsce i wyjaśnia się do publicznej wiadomości, że jest to czas, aby interweniować, jeśli produkt jest nieodpowiedni</p> <p>4 – z udziałem społeczeństwa, jest to czas, aby zaproponować różne rozwiązania</p> <p>5 – sztuka rozpoczyna się za każdym razem, kiedy ustaje interwencja – po każdej interwencji moderator musi zrobić krótkie podsumowanie zaproponowanych rozwiązań zawsze w dialogu z publicznością</p> <p>6 – moderator ma na celu propagowanie uczestnictwa/zaangażowanie</p> <p>7 – w końcu różnice między 2 spektaklami (początkowego bez interwencji publicznej, a drugi z udziałem publiczności) są dobrze zauważalne, z drugiej jest rzeczywiste tworzenie społeczeństwa</p> <p>8 – pod koniec sesji, łatwiej jest znaleźć rozwiązania i działania, które są odpowiedzią na potrzeby lokalne, ponieważ zostały one zbudowane przez mieszkańców.</p>
--	---

NIEZBĘDNE ZASOBY	<p>Nie ma zbyt wiele szczegółowych informacji dotyczących zasobów potrzebnych za wyjątkiem pracowników:</p> <p>Personel – przynajmniej obecność 1 moderatora będzie konieczna; a on/ona ma bardzo ważną rolę, ponieważ ma omówić wszystkie sytuacje, przerywając spektakl, w każdej chwili, jeśli zauważy, że ważne kwestie nie są przedmiotem dyskusji</p>
EWALUACJA METODOLOGII	<p>Jest to najsłabszy punkt tego dokumentu, ponieważ nie ma wiele szczegółowych informacji dotyczących zastosowania metodologii oceny.</p>
ZDJĘCIE Z WYDARZENIA	 <p>Prezentacja spektaklu w obecności zgromadzonej publiczności</p>

Młodzież i Teatr Uciśnionych: (od)budowanie obywatelskości, (od)budowanie przyszłości

TYTUŁ	Młodzież i Teatr Uciśnionych: (od)budowanie obywatelskości, (od)budowanie przyszłości Źródło: Barbosa, Inês Beatriz. <i>Jovens e Teatro do Oprimido: (re)criando a cidadania, (re)construindo o futuro</i> , (2011). Universidade do Minho.
MIEJSCE	Portugalia, Porto
ORGANIZACJA/INSTYTUCJA	Eksperyment związany z wykorzystaniem strategii "Teatru Forum" (wywodzącego się z Teatru Grupy Uciśnionych) został przeprowadzony w ramach Narodowego Programu z udziałem wielu instytucji. Poniższe informacje opierają się na jakościowym badaniu, przeprowadzonym przez Universidade do Minho.
DANE KONTAKTOWE	Uniwersytet w Minho http://www.uminho.pt/
GRUPA DOCELOWA/KONTEKST	Program: "Lagarteiro Mexe" (Lagarteiro się przenosi). Inicjatywa Krytyczne Okolice to Narodowy Program stworzony w celu znajdowania rozwiązań na rzecz poprawy jakości życia w przestrzeniach miejskich (w których występuje wiele niedogodności) poprzez integracyjne interwencje społeczne. Zapoczątkowany w 2009 roku i zakończony się w grudniu 2013 roku opierał się na wielu doniosłych partnerstwach instytucjonalnych i lokalnych, zaangażowane w nim było 8 ministerstw oraz wiele lokalnych podmiotów publicznych oraz organizacji/stowarzyszeń. Cel: promowanie rozwoju indywidualnego i zbiorowego poczucia własnej wartości poprzez koncentrowanie się na działaniach wynikających z dobrego zdefiniowania możliwości i potrzeb każdej dzielnicy, integracji tych dzielnic w głównym mieście poprzez unikanie izolacji i tworzenia gett. Lagarteiro, wybrane do takiej interwencji, jest w sąsiedztwie Porto. W ramach tej inicjatywy, jedną z głównych strategii interwencyjnych był Teatr Forum (inaczej Teatr Debaty) pochodzący z Teatru Grupy Uciśnionych. Grupa docelowa: podczas upowszechniania programu w szkołach, wielu uczniów wykazało wstępne zainteresowanie, jednak na początku programu w skład grupy inicjatywnej wchodziło tylko 12 młodych ludzi (4 chłopców, 8 dziewczynek) w wieku od 13 lat do 18 lat i z wyjątkiem jednego, wszyscy się uczyli.
ZAWARTOŚĆ/EFEKTY KSZTAŁCENIA	Jak wspomniano powyżej, celem było wspieranie rozwoju indywidualnego i zbiorowego poczucia własnej wartości, koncentrując się w działaniach wynikających z dobrej zdefiniowania możliwości i potrzeb każdej dzielnicy, integracji tych dzielnic w głównym mieście poprzez unikanie izolacji i tworzenia gett. Ponadto uważa się, że znalezienie w kimś zdolności artystycznych, może umożliwić uczestnikom poczuć się lepiej, z większą pewnością siebie i z większym poczuciem własnej wartości.
OPIS PROCESU	Plan działania został opracowany po skomplikowanej i dokładnej diagnozie sytuacji. Proces:  jak tylko grupa się ustabilizuje, rozpoczyna cotygodniowe spotkania  próby zawsze rozpoczynają się przez zebranie wszystkich uczestników w krąg (młodzież i mediatorów), by rozpocząć chwilę refleksji, gdzie dyskutowane są aspekty poprawy, zmiany oraz wolne wnioski

	<p>przeprowadza się ćwiczenia inicjujące i niektóre sceny z przedstawienia, który zostanie zaprezentowane na koniec są tu przygotowywane. Przykładami takich ćwiczeń są:</p> <ul style="list-style-type: none"> Co dzisiaj jadłeś na lunch? Zwierzęta wśród nas Linia siły <p>Rola wszystkich tych ćwiczenia jest odpowiednio uzasadniona.</p> <p>spektakl, który tworzą oparty jest na strategii "Teatr-Forum" nazwany został "Szukaj przyszłości"; rozwój fabuły spektaklu zawsze zaczyna się od kogoś, kto opowiada o swoich indywidualnych doświadczeniach w kontekście nacisków, które dotyczyły siebie lub kogoś bliskiego</p> <p>z racji wielkości grupy, uczestnicy zostali podzieleni na 4 grupy po około 5 członków każda; w każdej grupie, historie dotyczące uciemiężenia były wspólne i powinna być wybrana jedna, najbardziej interesująca aby ją przedyskutować; rekonstrukcja historii, najpierw w postaci statycznych obrazów, które pozwoliłyby zmniejszyć negatywne reminiscencje w trzech kluczowych momentach; wysiłkiem zbiorowym powstaje scenariusz</p> <p>po sfinalizowaniu wszystkie historie zostały wspólnie zaprezentowane w dużej grupie, co pozwala na konfrontację różnych punktów widzenia, co z kolei jest bardzo istotne dla budowy i zrozumienia finalnej historii</p> <p>finalna postać historii w konwencji "Teatru Forum" została wystawiona na deskach znanego teatru, co zmotywowało jeszcze bardziej uczestników</p> <p>publiczność, który asystuje w przedstawieniu jest również bardzo ważna, ponieważ oczekuje się, że publiczność będzie współpracować z "aktorami" i z tego względu ważne jest, aby mieć zapewnioną jej niejednorodność</p> <p>W ten sposób przedstawienie nie ma końca, ponieważ rozwija się nawet po swoim zakończeniu.</p>
NIEZBĘDNE ZASOBY	<p>Czas trwania: informacja nie jest jasna</p> <p>Udogodnienia: neutralna, ale i przyjemna przestrzeń, co oznacza, że nie jest to raczej dobrze znane miejsce dla uczestników (nie w sąsiedztwie, nie w lokalnej szkole, itp.)</p> <p>Personel: dwóch animatorów, około 30 lat, bardzo energicznych, zrelaksowanych i o dużym zaangażowaniu w Teatr Grup Uciśnionych, ale co najważniejsze, o prawdziwym instynkcie liderów: choć oceniają uczestników subiektywnie, starają się zachowywać demokratycznie, dbają o uczestników, promują dialog i swobodne oraz bezpieczne dzielenie się swoimi doświadczeniami</p> <p>Uczestnicy: w tym programie było ich około 20</p>
EWALUACJA METODOLOGII	<p>The evaluation carried out within this programme was particularly based on reflexions made by everyone involved through semi-structured interviews concerning all the experience lived: the topics and problems addressed, and how the Theatre of the Oppressed Group can be a way of (re)living and (re)constructing citizenship. Ocena przeprowadzana w ramach tego programu była wykonana na podstawie przez częściowo ustrukturyzowane wywiady, dotyczące wszystkich doświadczeń, tematów i poruszonych problemów. Ogólnie odpowiedzi na pytanie jak Teatr Grupy Uciśnionych może być sposobem na (ponowne)życie/zaistnienie i</p>














	(re)konstruowanie obywatelstwa.
ZDJĘCIA Z WYDARZENIA	 <p>Zdjęcie z próby</p>
	 <p>Zdjęcie z dnia przedstawienia: młodzież na przerwie.</p>
	 <p>Zdjęcie przedstawiające interakcję między młodzieżą a trenerami, dzięki czemu przedsięwzięcie było otwarte dla wszystkich mieszkańców dzielnicy.</p>



Szkocja



Taniec dla Wszystkich

TYTUŁ	Taniec dla Wszystkich
MIEJSCE	Glasgow, Szkocja
ORGANIZACJA/ INSTYTUCJA	Dance Studio Scotland Glasgow Clyde College
DANE KONTAKTOWE	Maxine Railton Dance Studio Scotland Glasgow Clyde College Hatfield Drive Glasgow G12 0YE 00 44 141 357 6008 mrailton@glasgowclyde.ac.uk http://www.glasgowclyde.ac.uk/
GRUPA DOCELOWA/ KONTEKST	Projekt Taniec Dla Wszystkich został stworzony, jako sposób na zapewnienie doświadczenia zawodowego studentom ostatnich lat studiów na kierunku TANIEC. Uczniowie pracują w parach i są przypisani do określonej grupy klientów. Grupy klientów są wybierane się z szerokiego spektrum grup edukacyjnych i społeczności lokalnych, należą do nich między innymi klienci z sektora: Wychowanie przedszkolne  Szkoły podstawowe  Szkoły średnie  Edukacja specjalna  Dorośli z trudnościami w uczeniu się  Uchodźcy/ Osoby ubiegające się o azyl  Wykładowcy i pracownicy administracyjni college'u  Osoby w wieku 65+
ZAWARTOŚĆ/EFEKTY KSZTAŁCENIA	Działania obejmują cykl 6 warsztatów twórczych tańca/ ruchu, a każdy warsztat buduje wiedzę w sposób narastający. Podczas tego procesu, powstaje układ choreograficzny utworzony wspólnie przez poszczególne grupy i zaprezentowany w trakcie przedstawienia publicznego mającego miejsce w jednej z instytucji biorących udział w projekcie na jego zakończenie. Przedstawienia te odbywają się często z udziałem znacznie większej części społeczności lokalnej. Projekt ma szeroki zakres korzyści dla uczestników zarówno wśród nauczycieli jak i studentów. Studenci wskazują to doświadczenie jako najcenniejsze pod względem:  budowania zaufania  wspierania niezależności  pracy w zespole  wdrażania umiejętności  przygotowania do zatrudnienia  zaangażowania w szersze społeczności i budowanie kontaktów, co zwiększa szanse zatrudnienia w przyszłości Uczestnicy uzyskują także wiele umiejętności, w tym te, które są atrakcyjne

	<p>dla pracodawców:</p> <ul style="list-style-type: none"> 👤 pewność siebie i umiejętność wyrażania siebie 👤 zwiększenie sprawności fizycznej, która promuje zdrowie i dobre samopoczucie 👤 umiejętność pracy w zespole w celu osiągnięcia zamierzonych efektów 👤 zdolność do kreatywnego myślenia 👤 samodyscyplina 👤 zwiększona świadomość swojej fizyczności 👤 prezentacja umiejętności interpersonalnych
OPIS PROCESU	<p>Każdy warsztat jest skonstruowany w następujący sposób:</p> <ul style="list-style-type: none"> 👤 rozgrzewka (nadaje się do każdej indywidualnej grupy klientów) 👤 uczestnicy pracują w zakresie kreatywnych zadań związanych z określonym tematem - można je wykonać indywidualnie, w parach lub w małych grupach 👤 wyniki zadań umieszczone są w odpowiednim porządku i dopasowane do muzyki 👤 wyciszenie/dyskusja <p>W każdej nowej sesji ćwiczono są układy z poprzedniego tygodnia oraz dodawane są nowe. Przed upływem 6 tygodnia, grupa stworzy krótki fragment odpowiedni do przedstawienia na żywo przed szerszą publicznością.</p>
NIEZBĘDNE ZASOBY	<p>90-minutowe warsztaty, taniec/drama w studio lub przestrzennym ogrzewanym miejscu wolnym od przeszkód, 1-2 liderów warsztatów, urządzenie do odtwarzania muzyki</p>
EWALUACJA METODOLOGII	<p>Celem projektu jest budowanie zaufania, rozwijanie kreatywności i promowanie pracy zespołowej. Projekt daje lepszy wgląd i zrozumienie formy sztuki poprzez uczestnictwo w przedstawieniu.</p> <p>Projekt jest oceniany przez grupy dyskusyjne / kwestionariusze. Wyniki nie są śledzone – projekt ma stanowić jednorazowe doświadczenie, które ma wyćwiczyć szereg uniwersalnych umiejętności, które są przydatne w różnych kontekstach. Wybór komentarzy z poprzednich projektów pokazuje, że bezpośrednio, osobiste doświadczenie płynące z tej formy sztuki, dla uczestnika lub obserwatora, obala wiele uprzedzeń:</p> <p>"Nie sądziłem, że starsi ludzie będą tak dobrzy w swoich rolach na scenie... Oni naprawdę umieją grać!" (student NC)</p> <p>"Nie wierzę, że dzieci pamiętały wszystkie swoje role..." (nauczyciel)</p> <p>"Dorosły mężczyzna tańczący na scenie? Jak ci się to udało?" (członek publiczności)</p> <p>"Jestem bardzo dumny z mojej grupy. Nie sądziłem, że dadzą sobie radę..." (student SEN)</p> <p>"Czuję, że żyję, to podnosi mnie na duchu!" (członek personelu)</p> <p>"Ten występ to punkt kulminacyjny mojego tygodnia" (OAP)</p> <p>"Nie oczekiwałem wiele po tym przedsięwzięciu, ale to było naprawdę dobre..." (uczeń P7, płci męskiej)</p> <p>"Spędziłem fantastyczny czas mogąc śmiać się z moją grupą!" (nauczyciel-student HND)</p> <p>"Chęć bycia częścią czegoś... poczucie akceptacji... chęć bycia przytulonym, pocałowanym i dopingowanym przez wielu... to oznacza więcej dla moich studentów, niż kiedykolwiek bym pomyślał" (wykładowca SEN)</p>



Erasmus+

Publikacja sfinansowana z funduszy Komisji Europejskiej w ramach programu Erasmus+. Nr projektu:2014-1-PL01-KA204-003034

Publikacja została zrealizowana przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej. Publikacja odzwierciedla jedynie stanowisko jej autorów i Komisja Europejska oraz Narodowa Agencja Programu Erasmus+ nie ponoszą odpowiedzialności za jej zawartość merytoryczną.

PUBLIKACJA BEZPŁATNA

<http://actingup.eu/>






	Zakres wieku i poziom umiejętności, które obejmuje ta szeroka inicjatywa oczywiście nie jest powszechną praktyką. W 2007 roku Scottish Qualifications Authority przyznało Nagrodę Innowacji w Edukacji , a w 2009 roku, ten unikalny projekt zyskał uznanie College'ów w Szkocji wygrywając Nagrodę za Promowanie Równości i Różnorodności .
--	--



Niniejszy materiał szkoleniowy, opracowany przez zespół projektu Acting Up, jest objęty [Międzynarodową Licencją Creative Commons 4.0 – Uznanie autorstwa – Użycie niekomercyjne – Na tych samych warunkach 4.0 Międzynarodowe \(CC BY-NC-SA 4.0\)](#)









Pisząc na scenę

TYTUŁ	Pisząc na scenę
MIEJSCE	Glasgow, Scotland
ORGANIZACJA/ INSTYTUCJA	Pollokshaws Adult Learning Network
DANE KONTAKTOWE	John Stewart Pollokshaws ALN 51 Nether Auldhouse Rd Glasgow G43 2XG 00 44 771 437 7002 john.stewart1@virgin.net http://www.pollokshawsaln.org
GRUPA DOCELOWA/ KONTEKST	Projekt Pisząc na scenę został zaprojektowany, jako sposób na poprawę umiejętności czytania i pisania wśród dorosłych bezrobotnych, którzy cierpią na szeroki zakres schorzeń zdrowia psychicznego. Grupa docelowa to dorośli w wieku od 45-65 lat. Odłączając się od tradycyjnych kursów alfabetyzacji dorosłych, Lider Projektu postanowił zaangażować reżyserów/ scenarzystów do pomocy grupie w celu stworzenia własnej sztuki, poprawiając w ten sposób swoje umiejętności pisania i budowania poczucia własnej wartości w szeroko rozumianej komunikacji międzyludzkiej. Założenie projektu jest bardzo proste - poprawa umiejętności pisania, mówienia i negocjacji doprowadzi do poprawy perspektyw zatrudnienia.
ZAWARTOŚĆ/EFEKTY KSZTAŁCENIA	Grupa spotyka się raz w tygodniu od września 2014. Warsztaty pisania skupiają się na konstruowaniu scen, postaci i rozwinięcia wątku głównego sztuki. Spektakl jest już obecnie w pełni napisany, i następnie projekt przejdzie do następnego etapu, którym jest jego wystawienie. Grupa miejscowych studentów aktorstwa wystawi przedstawienie, a projekt zakończy się gotowym produktem scenicznym w marcu 2015.
OPIS PROCESU	Każdy warsztat jest skonstruowany w następujący sposób:  powitanie/sesja relaksacyjna  prace powtórzeniowe z poprzedniej sesji i rozwój/wprowadzenie wymaganych zmian  tworzenie fabuły (wątku)/analiza postaci  wczesny rozwój następnej sceny  dyskusja
NIEZBĘDNE ZASOBY	2 godziny warsztatów, stół, krzesła, miękkie siedzenia, 1 reżyser / lider warsztatów, tablica i markery
EWALUACJA METODOLOGII	Celem projektu jest rozwijanie wśród dorosłych umiejętności czytania i pisania oraz kreatywności, budowanie pewności siebie, pewności w komunikacji, umiejętności pracy zespołowej i autopromocji. Projekt daje lepszy wgląd i zrozumienie formy teatralnej, jako sztuki poprzez uczestnictwo w przedsięwzięciu i udział w przedstawieniu. Projekt będzie oceniany przez dyskusję grupową oraz sesję Q & A po wystawieniu przedstawienia. Zakłada się, że projekt, jeśli się powiedzie, będzie służyć jako wzór dla innych grup alfabetyzacji w mieście i poza nim. Tryb śledzenia jest jeszcze zagadnieniem do ustalenia.



Prince Trust Glasgow Clyde

TYTUŁ	Prince Trust Glasgow Clyde
MIEJSCE	Glasgow, Szkocja
ORGANIZACJA/ INSTYTUCJA	Glasgow Clyde College
DANE KONTAKTOWE	<p>Jim Anderson Glasgow Clyde College Hatfield Drive Glasgow G12 0YE 00 44 141 357 6008 janderson@glasgowclyde.ac.uk http://www.glasgowclyde.ac.uk/</p>
GRUPA DOCELOWA/ KONTEKST	<p>Program Princes Trust Clyde w Glasgow College obejmuje studentów biorących udział w przedstawieniu/ sztuce teatralnej pod koniec ich 12-tygodniowego programu, który ma im pomóc zdobyć zatrudnienie lub kluczowe/ podstawowe umiejętności, aby wyposażyć studentów w odpowiedni poziom poczucia własnej wartości, który umożliwiłby im przejście do dalszego etapu kształcenia lub bezpośredniego wejścia na rynek pracy. Program zajęć jest rozpisany na 12 tygodni i zawiera szereg warsztatów rozwijających kluczowe umiejętności i rozbudowujących poczucie własnej wartości u tych będących z dala od rynku pracy.</p> <p>Princes Trust został stworzony, jako sposób na zapewnienie studentom elementów doświadczenia zawodowego, budowania poczucia własnej wartości i umiejętności niezbędnych do zatrudnienia na rynku pracy. Program zawiera szereg metod szkoleniowych, a zawarte w programie elementy pracy zespołowej, współpraca ze społecznościami lokalnymi, program stażu pracy, budowanie zespołu i stworzenie przedstawienia dla lokalnych interesariuszy, rodzin i grup pracodawców.</p>
ZAWARTOŚĆ/EFEKTY KSZTAŁCENIA	<p>Działania związane z przygotowaniem przedstawienia zwykle składają się z opracowania sztuki lub dramatu opartego wokół tematu lokalnego/ krajowego, który może poruszać zagadnienia niebezpieczeństw związanych z piciem/alkoholizm, barierami zatrudnienia na obecnym rynku pracy, czy społeczności lokalnej. Podczas procesu studenci mają się uczyć i tworzyć sztukę/przedstawienia, pisać i uczyć się ról, i wystawić przedstawienie adresowane do grupy rówieśników. Występy te są często organizowane z udziałem znacznie większej części społeczności, pracowników uczelni, członków rodziny, lokalnych interesariuszy, pracowników Prince's Trust, etc.</p> <p>Słuchacze nabywają lub usprawniają następujące umiejętności:</p> <ul style="list-style-type: none">  umiejętność bycia skutecznym członkiem i liderem zespołu  samodyscyplinę  umiejętność komunikacji i poczucia własnej wartości  rozwijają swoje możliwości fizyczne i psychiczne  rozwijają i/lub zdobywają wiedzę i świadomość swojej roli w społeczności  rozwijają swoją wiedzę z działania agencji i roli pracodawców

	<p>Projekt ma szeroki zakres korzyści zarówno dla nauczycieli jak i studentów. Studenci wskazują udział w projekcie, jako cenne doświadczenie pod względem:</p> <ul style="list-style-type: none"> budowania poczucia własnej wartości wspieranie niezależności pracy zespołowej rozwoju umiejętności przygotowania do pracy zaangażowania w szersze społeczności i budowania kontaktów, co zwiększa szanse zatrudnienia w przyszłości <p>Uczestnicy uzyskują także wiele dodatkowych umiejętności, w tym tych, które są atrakcyjne dla pracodawców:</p> <ul style="list-style-type: none"> umiejętność wyrażania siebie umiejętność pracy w zespole, w celu osiągnięcia wyniku zdolność do kreatywnego myślenia samodyscyplina zwiększona świadomość fizyczna umiejętności autoprezentacji i zdolności interpersonalne
OPIS PROCESU	<p>Każdy zespół Princes Trust posiada następującą strukturę:</p> <ul style="list-style-type: none"> wstępna ocena umiejętności słuchacza 12-tygodniowy trening uczestnicy pracują w zakresie kreatywnych zadań związanych z określonym tematem, który mogą realizować indywidualnie, w parach lub w małych grupach grupa uczestniczy w tygodniowych warsztatach pracując z innymi w celu wytworzenia odpowiednich relacji i zgrania zespołu dwutygodniowy staż w firmie/organizacji szkolenie z podstawowych umiejętności zespół wybiera motyw wokół tworzy krótki występ/ dramat lub krótką sztukę zespół ćwiczyć sztukę/dramat i odgrywa ją przed grupą rówieśników <p>W trakcie trwania każdej cotygodniowej sesji ćwiczy się materiał z sesji poprzednich i dodaje się nowe treści. Po 12 tygodniach, grupa stworzy krótki fragment sztuki odpowiedni do przedstawienia przed publicznością.</p>
NIEZBĘDNE ZASOBY	<p>Studio teatralne i duża przestrzeń w klasie, wolna od przeszkód, 1-2 warsztaty dla liderów zespołów, obiekt do wystawienia sztuki.</p>
EWALUACJA METODOLOGII	<p>Celem projektu jest budowanie pewności siebie, rozwijanie kreatywności i promowanie pracy zespołowej. Ten program daje lepszy wgląd i zrozumienie dramatu i gry scenicznej przez działania i poprzez uczestnictwo w przedstawieniu dla grupy docelowej bardzo daleko od rynku pracy.</p> <p>Projekt jest oceniany przez narzędzia grupy dyskusyjnej/ kwestionariusze i ilości słuchaczy, którzy ukończyli projekt. Wyniki nie są śledzone - projekt ma stanowić jednorazowe doświadczenie mające na celu zbudowanie szeregu uniwersalnych umiejętności, które są przydatne w różnych kontekstach. Odegranie roli w sztuce pozwala uczestnikom na wykazanie większej pewności siebie i większej samoświadomości ze zdobywanych umiejętności, które są objęte 12 tygodniowym programem. Uczelnia</p>



Erasmus+

Publikacja sfinansowana z funduszy Komisji Europejskiej w ramach programu Erasmus+. Nr projektu:2014-1-PL01-KA204-003034

Publikacja została zrealizowana przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej. Publikacja odzwierciedla jedynie stanowisko jej autorów i Komisja Europejska oraz Narodowa Agencja Programu Erasmus+ nie ponoszą odpowiedzialności za jej zawartość merytoryczną.

PUBLIKACJA BEZPŁATNA

<http://actingup.eu/>

	<p>prowadzi 6 takich programów rocznie.</p> <p>Zakres wieku i poziom umiejętności słuchaczy, które obejmuje ta szeroka inicjatywa są powszechną praktyką jaką stosuje się na uczelni we współpracy z innymi programami Princes Trust.</p>
--	---



Niniejszy materiał szkoleniowy, opracowany przez zespół projektu Acting Up, jest objęty [Międzynarodową Licencją Creative Commons 4.0 – Uznanie autorstwa – Użycie niekomercyjne – Na tych samych warunkach 4.0 Międzynarodowe \(CC BY-NC-SA 4.0\)](#)



Projekt miasta Glasgow dotyczący osób bezdomnych

TYTUŁ	Projekt miasta Glasgow dotyczący osób bezdomnych (Glasgow's Homelessness Network Project)
MIEJSCE	Glasgow, Szkocja
ORGANIZACJA/INSTYTUCJA	Glasgow Clyde College oraz Glasgow Homelessness Network
DANE KONTAKTOWE	<p>Jim Anderson Glasgow Clyde College Hatfield Drive Glasgow G12 0YE 00 44 141 357 6008 janderson@glasgowclyde.ac.uk http://www.glasgowclyde.ac.uk/</p>
GRUPA DOCELOWA/KONTEKST	<p>Program dot. osób bezdomnych jest finansowany przez Glasgow Big Lottery i wspiera grupy beneficjentów bezdomnych lub zagrożonych bezdomnością w ukończeniu szeregu bezpiecznych szkoleń w celu umożliwienia im wejścia na dalsze ścieżki kształcenia lub bezpośredniego zatrudnienia na rynku pracy. Szkolenia prowadzone są przez Glasgow Clyde College i zawierają wiele podstawowych umiejętności oraz program, według którego studenci wykonują sztukę, pokaz lub próbę pod koniec swojego 12 tygodniowego programu.</p> <p>Program skierowany jest głównie do dojrzałych słuchaczy/ powracających na rynek pracy oraz osób o zbyt niskich kwalifikacjach do swobodnego zatrudnienia na obecnym rynku pracy. Po zakończeniu programu osoby przeszkolone będą mogły zdobyć zatrudnienie/ podstawowe i kluczowe umiejętności lub rozbudują swoją pewność siebie, aby przejść do dalszych etapów kształcenia lub bezpośrednio do zatrudnienia. Program realizowany jest w okresie 12 tygodni i zawiera szereg ćwiczeń i narzędzi zwiększających umiejętności tych poza obecnym rynkiem pracy.</p> <p>Projekt jest realizowany w partnerstwie z GHN i wielu lokalnymi Stowarzyszeniami dla Bezdomnych i służy, jako narzędzie do zapewnienia szkolonym elementom pomagającym w budowaniu poczucia własnej wartości i pewności siebie w celu zdobycia umiejętności niezbędnych na rynku pracy. Program zawiera szereg metod szkoleniowych, a w programie zawartych jest szereg działań integracyjnych, oraz zajęć takich jak fotografia cyfrowa, usługi remontowe, planowanie budżetu i umiejętności obchodzenia się z pieniędzmi, sztuka i rzemiosło, IT oraz Digital Media i ostateczne opracowanie krótkiej sztuki teatralnej dla lokalnych interesariuszy, rodzin i grupy pracodawców.</p>
ZAWARTOŚĆ/EFEKTY KSZTAŁCENIA	Działania związane z przygotowaniem przedstawienia zwykle składają się z opracowania sztuki lub dramatu opartego wokół tematu lokalnego/ krajowego, który może poruszać zagadnienia niebezpieczeństw związanych z piciem/ alkoholizm, barierami zatrudnienia na obecnym rynku pracy, czy społeczności lokalnej. Podczas procesu studenci mają się uczyć i tworzyć sztukę/ przedstawienia, pisać i uczyć się ról, i wystawić przedstawienie adresowane do grupy rówieśników.

	<p>Występy te są często organizowane z udziałem znacznie większej części społeczności, pracowników uczelni, członków rodziny, lokalnych interesariuszy, lokalne wspólnoty mieszkaniowe, inwestorów lub pracowników społecznych. Słuchacze nabywają lub usprawniają następujące umiejętności:</p> <ul style="list-style-type: none"> 👤 umiejętność bycia skutecznym członkiem zespołu 👤 poprawa samodyscypliny 👤 podstawowe umiejętności zawodowe oraz umiejętności ułatwiające znalezienie zatrudnienia 👤 praktyczne umiejętności np. fotografia cyfrowa, obsługa MS PowerPoint, wykorzystanie mediów cyfrowych, tworzenie budżetów oraz kwestie finansowe 👤 rozwój umiejętności komunikacyjne i poczucie własnej wartości 👤 rozwój możliwości fizycznych i psychicznych 👤 zdobywają wiedzę oraz rozwój świadomości swojej roli w społeczności 👤 rozwój wiedzy z zakresu działania agencji pośrednictwa pracy i roli pracodawców <p>Projekt ma szeroki zakres korzyści zarówno dla nauczycieli jak i studentów. Studenci wskazują udział w projekcie, jako cenne doświadczenie pod względem:</p> <ul style="list-style-type: none"> 👤 budowania poczucia własnej wartości 👤 wspierania niezależności 👤 pracy zespołowej 👤 rozwoju umiejętności 👤 przygotowania do pracy 👤 zaangażowania w szersze społeczności i budowania kontaktów, co zwiększa szanse zatrudnienia w przyszłości <p>Uczestnicy uzyskują także wiele dodatkowych umiejętności, w tym tych, które są atrakcyjne dla pracodawców:</p> <ul style="list-style-type: none"> 👤 umiejętność wyrażania siebie 👤 umiejętność pracy w zespole, w celu osiągnięcia wyniku 👤 zdolność do kreatywnego myślenia 👤 samodyscyplina 👤 zwiększona świadomość fizyczna 👤 umiejętności autoprezentacji i zdolności interpersonalne
OPIS PROCESU	<p>Każdy z programów Glasgow Homelessness Programme składa się z następujących części:</p> <ul style="list-style-type: none"> 👤 wstępnej oceny umiejętności słuchacza 👤 12-tygodniowego treningu 👤 uczestnicy pracują w zakresie kreatywnych zadań związanych z określonym tematem, który mogą realizować indywidualnie, w parach lub w małych grupach 👤 grupa uczestniczy w tygodniowych warsztatach pracując z innymi w celu wytworzenia odpowiednich relacji i zgrania zespołu 👤 dwutygodniowy staż w firmie/organizacji 👤 szkolenie z podstawowych umiejętności 👤 zespół wybiera motyw wokół tworzy krótki występ/dramat lub krótką sztukę

	<ul style="list-style-type: none"> 👤 zespół ćwiczyć sztukę/dramat i odgrywa ją wykonać przed grupą rówieśników 👤 w trakcie trwania każdej cotygodniowej sesji ćwiczy się materiał z sesji poprzednich i dodaje się nowe treści 👤 po 12 tygodniach, grupa stworzy krótki fragment sztuki odpowiedni do przedstawienia przed publicznością.
NIEZBĘDNE ZASOBY	Duża, przestronna sala wolna od przeszkód, 1 lub 2 liderów warsztatów, miejsce do odebrania sztuki czy dramy.
EWALUACJA METODOLOGII	<p>Celem projektu jest budowanie pewności siebie, rozwijanie kreatywności i promowanie pracy zespołowej. Program ten daje lepszy wgląd i zrozumienie dramatu i gry scenicznej przez działania i poprzez uczestnictwo w przedstawieniu dla grupy docelowej daleko poza rynkiem pracy.</p> <p>Projekt jest oceniany przez narzędzia grupy dyskusyjnej/ kwestionariusze i ilości słuchaczy, którzy ukończyli projekt. Wyniki nie są śledzone – projekt ma stanowić jednorazowe doświadczenie mające na celu zbudowanie szeregu uniwersalnych umiejętności, które są przydatne w różnych kontekstach. Odegranie roli w sztuce pozwala uczestnikom na wykazanie większej pewności siebie i większej samoświadomości ze zdobywanych umiejętności, które są objęte 12 tygodniowym programem. Uczelnia prowadzi 6 takich programów rocznie.</p> <p>Zakres wieku i poziom umiejętności słuchaczy, które obejmuje ta szeroka inicjatywa są powszechną praktyką, jaką stosuje się na uczelni we współpracy z innymi programami takimi jak na przykład Big Lottery Funds.</p>